உ

சுபமஸ்து.

சமுத்ரயாத்ராவிசாரம்.

இது

பல பண்டிதர்களின் அநுமதியைப் பெற்று

தரும சாஸ்திரக் கருத்தைத் திரட்டி

கும்பகோணம் காலெஜ

S. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்

தமிழில்

வசன நடையாக எழுதப்பட்டு

ஸாது. சேஷையரவர்களால்

பிரஸித்தஞ்செய்யப்பட்டது.

கும்பகோணம்

ஜி வெ. ப. கிருஷ்ணசெட்டியார் அவர்களது

"லார்ட்ரிப்பன் அச்சாபிஸில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி-௵ புரட்டாசி௴.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
௨௦.

ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஐயர்,
B.A.

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

சுபமஸ்து.

முகவுரை.

இச்சிறுபுத்தகம், கும்பகோணம் போர்டர் டவுன் ஹாலில் எனது நண்பர்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தின் பிரதிரூபம்;
இது பல நண்பர்களின் விருப்பத்தை அநுசரித்து என் வேண்டுகோளின்படி
மேற்படியாரால் பல தர்மசாஸ்திரபண்டிதரின் உதவியைக்கொண்டெழுதப்பட்
டது. இதில் சமுத்திரயாத்திரையால் துவிஜர்களுக்குண்டாகும் தோஷமும்
அதன் நிவாரகமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தில் இவ்விஷயத்தைப்பற்
றியுள்ள கருத்து, பல தர்மசாஸ்திரவித்வான்களின் அபிப்பிராய[illegible]ரு
ப்பதே. இஃதன்றி இப்புத்தகத்தில் தற்காலத்து வழங்கிவரும் மானவ யாஜ்ஞ
வல்கிய பராசர ஆபஸ்தம்ப கௌதம போதாயனாதி தர்மசாஸ்திரங்களின் முடி
வான கோட்பாடுகளே அமைந்துள்ளன.

இச்சாஸ்திர விசாரத்திற்கு இப்பொழுது எம்மைத் தூண்டியது யாதெனி
ன், சொற்பகாலத்திற்குமுன் சமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்ற மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
அகிலாண்டையரவர்களின் குமாரன் குமாரத்திகளுக்கு ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரிமடத்தா
ரால் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமே. பெரியோரால் விதிக்கப்பட்டதை ஆக்ஷே
பித்துப்பேசுவது சாஸ்திரமுறையன்று; ஆயினும் இரண்டோரிடங்களில் ஆக்ஷே
பம் பிறந்ததால் மூலசாஸ்திரங்களை ஆராயப்புகுந்தனம். யானும் என் நண்ப
ரும் இவ்வித ஆராய்ச்சிக்குத் தொடங்கியது ஷை சுவாமியவர்களிடத்து விசுவா
சக்குறைவினாலன்று; பக்திக்குறைவினாலுமன்று. அவர்கள் அபிப்பிராயத்தை
யும் கும்பகோணம் சுவாமிகள் அபிப்பிராயத்தையும் சிரமேற்கொண்டு, அவற்றி
ற்கு எதிர்வாதம் செய்வோர்க்குச் சாஸ்திரத்திற் சிறிதேனுமாதாரமுளதோவெ
ன்று ஐயமறத்தெளிந்துணர்ந்து சாஸ்திரச்சிரத்தையுள்ளோரும் அதன் பரிசோத
னைக்கு அவகாசமில்லாதவருமாகிய பிறருக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்
டிய கடமையாலின்றது செய்யப்புகுந்தனம். சமுத்திரயாத்திராதோஷ விஷ
யச் சாஸ்திரத்தில் உள்ளனவெல்லாம ஒருவாறு திரட்டி இப்புத்தகத்திற்
பட்டுள்ளன.

சுவாதந்த்ரியமில்லாத அஜ்ஞானதசையிற் சம்பவிக்கும் தோஷம் பெருந்
தோஷமாகாது; அல்பதோஷத்திற்கு இடமிருப்பினும் அது பிராயச்சித்தத்தா
ல் நீங்கக்கூடியதேயென்பது சாமானியருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியதாயிரு
க்க நிஸ்ஸந்தேகமான இவ்விஷயத்திற் கக்ஷிபேசவும் காரணமுளதோ அறியேம்.
பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக இக்கக்ஷியெனின் அவ்வாறு எண்ண
வும் இடமில்லை; ஏனெனின் தன் பாபத்திற்கு மிகப்பச்சாத்தாபத்துடன் பரிகா
ரம் தேடுபவனுக்கிரங்காது அவனை நீக்கக் கருதுவது பிராஹ்மண்யத்தை நிலை
நிறுத்துவதன்று. தமக்குச் சௌகரியமென்று தோன்றுவதையே பிரமாணமா

க்கொண்டு சிலர் பாபத்திற்கஞ்சாது நடந்துவருவதைத் தினந்தோறும் கண்ணுற்றிருந்தும் அவர்கள் ஒருவிதத்திலும் கண்டியாது நிற்றலும் பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதாகாது. அவ்வாறு பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவேமெனக் காட்டுவோர், பிராஹ்மணருக்குக் கொலைசெய்தல், திருடுதல், அசத்தியம் பேசுதல், சுராபானஞ்செய்தல் முதலியவை பாதகங்களேயல்லவென்று எண்ணுபவர்போல் அவற்றிற்காக ஒருவிசாரமுமின்றி அறியாப்பருவத்திற் கப்பலிற் போவது எல்லாவற்றிலும் கொடியபாபமெனத் தோன்றுமாறு அவ்விஷயத்தில் மிக்ககடுமையாயிருப்பது எந்தச்சாஸ்திர ஆதாரத்தாலோ அறியேம்.

இதுநிற்க, வைதிகர்களிற் பெரும்பான்மையோர் வைதிகக்கிரியைகளை மாத்திரம் ஒருவாறு கற்றவரன்றித் தர்மசாஸ்திரங்களையே பாராதவர். இத்தன்மையராகிய வைதிகர் சொல்வதையே தர்மசாஸ்திரமென மயங்கிச் சாஸ்திரமறியாச் சிலர் தவறிப்போகின்றார்கள். நாம் விசாரித்தவரையில் தர்மசாஸ்திரபண்டிதர்களின் அபிப்பிராயமெல்லாம் ஒருமைப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது. அவ்வபிப்பிராயம் இப்புத்தகத்திலடங்கியதேயாம். வேறு அபிப்பிராயமுண்டெனின் அதைச் சாஸ்திரஆதாரத்துடன் கேட்க ஆவலோடிருக்கின்றனம். எவ்விதத்திலாவது நம்முடைய தர்மசாஸ்திரங்களைப் பலர் அறியமுயன்றாலே நமக்குப் பெரும்பயனாம்.

இப்புத்தகத்தின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள "அந்தணரென்போ ரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" என்ற திருக்குறளின் சொல்லியதைப் பிராஹ்மணரெனப் பெயர்படைத்தோரெல்லாம் எப்பொழுதும் கருத்தில்வைக்கவேண்டும், அதாவது பிராஹ்மணருக்குப் பிரதானம் ஜீவகாருண்யமே என்பது. அதைவிட்டால் நடக்குங் காரியமெல்லாம் பயனில்லாதனவேயாம். மாயூரத்திற்கூடிய ஒருசபையில் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்கள் "கருணைபாராட்டி இப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கார்" என்று ஒரு சிறந்தபண்டிதர் கூற வேறொருவர், அக்கருணையே மிகத்தோஷமென்று பலர் எண்ணும்படி அதை இகழ்ந்து பேசினர். இதைக்கேட்டவுடனே பிராஹ்மண்யத்தின் கதி இவ்வாறாயிற்றே, இனி நமக்கு மீட்சியாதோவென்று எம்மனம் மிக ஏங்கியிருந்தது. அவ்வாறு இகழ்ந்தவரும் சாவதானமாய் இப்புத்தகத்தைப் படித்துத் தம்முடைய துரபிப்பிராயத்தை மாற்ற முயலுவாரென்று நம்புகிறேம்.

மனு சொன்னபடி, மனிதனுக்கு குருவும் உத்தமமான சாட்சியும் அவனுடைய அந்தராத்மாவேயாகையால் அதை இகழக்கூடாது. அவ்வாறு மனச்சாட்சிக்கொப்பாக நடுவுநிலைமையில் நின்று நியாயத்தை எல்லோரும் விசாரிப்பாராக.

கும்பகோணம்.
விரோதி-ஹூ
புரட்டாசி மீ

ஸாது சேஷையர்.

சுபமஸ்து

"அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்"

கும்பகோணம் போர்ட்டர் டவுன் ஹாலில 1889-ம் ஞு ஜூலையீ 28உ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸாயங்காலம் பரதந்த்ராவஸ்தையில இரண்டு பிராமணக்குழந்தைகளுக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி நடந்த பிரசங்கம் —

குழந்தைகளின் விருத்தாந்தம்

அவர்கள் தாயார்தகப்பன்கள் பிராமணநெறியிலேயே இருந்தகாலத்துப் பிறந்த ஒரு புருஷக்குழந்தையையும் ஒரு பெண்குழந்தையையும் அதிபாலியாவஸ்தையில அத்தாய்தந்தையர்களுடனே இவ்விடத்தினின்றும் கப்பலேறிச் சமுத்திரயாத்திரை செய்து சீமைக்குச் (லண்டன்) சென்றார்கள். பின்பு அவர்களுடன் இவ்விடத்திற்குத் திரும்பிவந்தகாலத்தில் சிறுவனுக்குப் பிராயம் கo; பெண்ணுக்குப் பிராயம் ரு. இவ்விடத்திற்கு வந்தபின்னரும் ௨-௫ வருஷகாலம் தாய்தந்தையர்களின் ஆதீனத்திலேயேயிருந்து தமக்குச் சற்று அறிவுவந்தவுடன், அக்குழந்தைகளிருவரும், "நாம் பிராமணகுலத்தில் ஜனித்தும் பிராமணரிற் புருஷனுக்குரிய முக்கிய ஸம்ஸ்காரமாகிய உபநயனமும், ஸ்திரீக்குரியதாகிய விவாகமும், இதுவரையில் நமக்குச் செய்யப்படவில்லையே, உபநயனத்திற்குப் பரம அவதியாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கசு-வது பிராயம் சமீபிக்கின்றதே; விவாகத்திற்குரிய காலமும் கழிகின்றதே" என்று மிகவும் அநுதபித்துத் தங்கள் தாய்தந்தையர்களின் இரக்ஷையினின்று நீங்கி ஸ்வாதந்திரியமில்லா அறியாப்பருவத்தில் தங்களுக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரை, த்வீபாந்தரவாசம் முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திர விதிப்படிக்கு பிராயச்சித்தத்தைத் தாங்களாற் செய்விப்பித்துத் தங்களைப்பரிசுத்தர்களாக்கிப் பிராமணஸம்ஸ்காரங்களுக்கு அர்ஹர்களாகச்செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் மனமுருகி ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியசுவாமிகளவர்களைப் பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்பெரியோர் அவர்கள் அநுதாபத்திற்கிரங்கித் தர்மசாஸ்திரப் பிரக்ஞையுள்ள தம்மடத்து வித்வத்கோஷ்டியைக்கொண்டு சாஸ்திரபரிசோதனைசெய்வித்து அச்சாஸ்திரத்தால் அக்குழந்தைகளுக்கு விஹிதமாயேற்படும் பிராயச்சித்தங்களடங்கிய ஸ்ரீமுகம் பிறப்பித்தார்கள். இப்பிராயச்சித்தங்கள் சாஸ்திரவிஹிதமான பிராயச்சித்தங்களேயென்றும் இவைகளால் அக்குழந்தைகள் தோஷமநீங்கிப் பரிசுத்தர்களாய்ச் சமஸ்தவிதமான வ்யவகாரங்களுக்கும் அர்ஹர்களாவார்களென்றும் ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகத்தையநுசரித்து ஸ்ரீமத் ஆவணி சங்கரமடத்தினின்றும் ஸ்ரீமத் கும்பகோணம் சங்கரமடத்தினின்றும் பின்னர் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தன.

விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தங்களாவன:—சேதுஸ்நாநம், இராமநாத தரிசனம், ஸஹஸ்ர கிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானாதி அநேகதானங்கள், பிராமணபோஜன முதலியவை.

இப்பிராயச்சித்தங்களை அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவிற கிரமப்படி செய்விக்க ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிமடத்து வித்வத்கோஷ்டியிலொருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ கோபாலசாஸ்திரிகளென்பவர் நியமித்தனுப்பப்பட்டார். அவர் அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவில் சகலமும் விதிப்படி நடப்பித்து மடத்திற்கு அவ்விவரத்தை யறிவிக்க மடத்தினின்று, அக்குழந்தைகள் சமஸ்ததோஷமும்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களானார்கள்; சமஸ்தவிதமான சவ்வியவகாரங்களுக்குமர்காகளானார்களென்று அநுக்ரகம் உண்டாயிற்று.

இவ்வாறு அநுக்ரகம்பெற்ற குழந்தைகளில் மூத்தவனாகிய குமாரனுக்கு அவனுடைய கரு-வது பிராயத்திற்குள் இராமேசுவரத்திற்றானே ஷை கோபால சாஸ்திரிகள் உபநயநமும் நடப்பித்தார்.

இராமேசுவரத்தினின்றும் திரும்பிவரும் மார்க்கத்தில் அச்சிறுவனும் பெண்ணும் தங்கள் பெரியோரினுடைய ஏவலப்படி புண்ணியதீர்த்தஸ்நாநம், புண்ணியக்ஷேத்திரவாசம் முதலியவை செய்துகொண்டு கும்பகோணத்திற்கு வந்தார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்மார்த்தர்களில் வேதவித்துக்களாகிய முக்கியமான எல்லாப்பிராமணர்களுடைய அநுஜ்ஞையுடன் அநுக்கிரகமும்பெற்றுக் காவேரி ஸ்நாநம்செய்து தேவாலயதரிசனங்களும் பண்ணிப் பிராமணஸந்தர்ப்பணையும் செய்தார்கள்.

இதன்பின்னர் கும்பகோணத்திலேயே சென்ற ஆனிமாசத்தில் கஉ-வது பிராயத்திற்குள் பெண்ணுக்கு விவாகம் நடந்தது. அப்பெண்ணின் இளையதாயாரும் (தாயின்தங்கை) அத்தாயினை பாத்தாவும் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தார்கள். இவ்விவாஹத்தம்பதிகள் அதிசிஷ்டர்களான பிராமணோத்தமர்களின் அநுக்ரகம் அடைந்தார்கள். இவ்விவாகசம்பந்தமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட வித்வத்சபைக்குத் திருமதஸ்தர்களிலுமுள்ள, தர்க்க வியாகரண மீமாம்ஸாதி சாஸ்திரபண்டிதர்களும் இருக்கு எஜுஸ் ஸாம வேத பாரங்கதர்களும் அநுஷ்டாதாக்களான அநேகம்பெரியோர்களும் இவ்வூரிலிருந்தும் பிறவூர்களிலிருந்தும் வந்திருந்தார்கள்.

மேற்சொல்லிய விருத்தாந்தத்தில் நாம் கருத்தில் வைக்கவேண்டியது யாதெனில்:—

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி சுவாமிகளவர்கள் சாஸ்திரபரிசோதனையின்மேல் தம் மடத்து வித்வத்கோஷ்டிக்குச் சாஸ்திரவிகிதமென்று தோன்றிய பிராயச்சித்தத்தால் பரதந்திராவஸ்தையில் ஒருபுருஷக்குழந்தைக்கும் ஒருபெண்குழந்தைக்கும் சேர்ந்த சமுத்திரயாத்திரை முதலிய பாபங்களைப் பரிகரித்து அவர்களைச் சுத்ரா

களாக்கிச் சவ்வியவகாரத்திற்கு அர்களாகச்செய்தார்கள். இதை அங்கீகரித்து ஸ்ரீமந் கும்பகோணம், ஆவணி சங்கரமடங்களினின்றும் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தனவென்பது.

ஸ்ரீமத்ஸ்ருங்கேரிசுவாமிகளவர்களுடைய யோக்கியதாம்சத்தைக் குறித்துப் பேச நான் அநர்கனுயினும் தெரிந்துகொண்ட இரண்டொரு சங்கதிகளை இவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டியிருத்தலால் அவ்வாறு சொல்வதற்கு எனக்கு அநுமதிதரவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்தஸ்வாமிகள் (தம் பூர்வாச்சிரமத்தில்) அதிப்பிரஸித்தமான வித்வத் பரம்பரையிற் பிறந்தவரென்பதன்றித் தாமே பெரியவித்வான். மகாபெரியவராகிய முன்னிருந்த சுவாமிகளவர்களால் அதிபால்யம்முதலே நன்னெறியிலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தவர்; மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் புகழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியையும், ஒரேவிதமாய் எண்ணுபவர்; ஒருவித இலாபத்தையும் எதிர் பார்ப்பவரல்லர். எப்பொழுதும் சிஷ்டர்களாலும் வித்வத்பிரமுகர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளவர். இம்மேன்மையான ஸ்ரீமுகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் இவ்வளவு பரியாலோசனையின்மேல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அதை விதித்தோர் அது சாஸ்திர சம்மதமானதே யென்பதை இவ்வளவு தூரம் மனப்பூர்வமாயுணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறாரென்பதும் அந்த ஸ்ரீமுகபத்திரிகையின் முடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மூன்று சுலோகங்களால் செவ்வையாய் விளங்கும்.

அவற்றின் தாத்பரியம்:

(க) "தங்களுடைய சகலவிதமான ஹிதாஹித விஷயங்களிலும் பரதந்திரர்களாயது தங்கள் போஷகர்களின் ஆதீனர்களான அதிபால்யரானகுழந்தைகளுக்கு நேரிடும்தோஷம் பிராயச்சித்தத்தால் நிவாரணமாகாததாயுமிருக்குமோ?"

(உ) "குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரை முதலியபாபங்கள், சேதுஸ்நானம், இராமநாததரிசனம், பிராமணபோஜனம் முதலியவைகளால் நிவிர்த்தியாகின்றனவென்பதில், தர்மசாஸ்திரத்தின் சூக்ஷ்மத்தைத் தேர்ந்துணர்ந்தோர் எவர்க்காவது சந்தேகமுமுண்டாகுமோ?"

(ங) "கஉ-வருஷப பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ள பிரஹ்மஹத்தியாதி மஹாபாதகங்களுக்கு அப்பிராயச்சித்தத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இராமேசுவரஸ்நானம் பிராயச்சித்தமாகவிதிக்கப்பட்டிருக்க, குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திராதோஷமானது சேதுஸ்நானத்தாற் போகாதென்பதுமுண்டோ?"

இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளவற்றைப் பார்த்தும் மாயூரத்தில் ஒருவர், பலர்கூடிய ஒருசபைமத்தியினின்று வாய்கூசாமல் மேற்குறித்தபிராயச்சித்தம் முகதாக்ஷிண்யத்தின்நிமித்தம் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி, சாஸ்திரசம்மதமானதாக எண்ணித்தீர்மானிக்கப்பட்டதன்றென்று சொன்னார். கட்சி ஆவேசத்தில்

அவர் இவ்வாறு கூறினரென்றே எண்ணுகிறேன். பின்னர் இவ்வதிவாததை க்கு அவர்மனமே அவரை மிகவருத்தியிருக்கலாம். இரண்டொருவர் அச்சபை யிற் சங்கராசாரியரின் இந்த ஸ்ரீமுகத்தீர்ப்புக்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்ல ரென்று மிகப்பிரதாபமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். இவ்வாறு கூறியவருங் கூடத் தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் நாம் கட்டுப்படமாட்டோ மென்று ஒருசபையில் வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல அஞ்சுவாரென்றே எண்ணு கிறேன். இப்பிராயச்சித்தத்தீர்ப்பை இவ்வாறு நிராகரித்துப்பேசுவது முறை யோவென்று சற்று விசாரிப்போம்.

பாபம் இருவகை.

இவ்விருவகைக்கும் இருவகையான பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தப்பிரகரணத்தில் (க) மனுஸ்மிருதி (உ) பராசரமாதவீயம் (ந) யாஜ்ஞ வல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம் (ச) பிருஹஸ்பதிஸ்மிருதி (ரு) ஆபஸ்தம்பதர்மம் (சு) போதாயனதர்மம் (எ) கௌதமதர்மம் (அ) வஸிஷ்டதர்மம் (கூ) ஹேமாத்திரிமுத லியவைகளெல்லாம், பாபம் ரகஸ்யபாபம் பிரகாசபாபமென இருவகைப்ப டுமென்றும், ரகஸ்யபாபத்திற்கு ரகஸ்யமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல் வேண் டும்; பிரகாசபாபத்திற்குப் பிரகாசமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல்வேண்டுமென் றும் சொல்லுகின்றன.

ரகஸ்யபாபமும் அதன் பிராயச்சித்தமுறையும்.

க. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்ய பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், ருகூ-வது பக்கம்.

"செய்தவனுக்குமாத்திரமாவது டாருடைய சகா யமின்றிச் செய்தல் கூடாதோ அப்படிப்பட்டவர்களுக் குங்கூடயாவது தெரிந்தபாபம் ரகஸ்யபாபமெனப்ப டும்."

உ. போதாயனதர்மம் ச-ம் பிரச்னம், ச-ம் அத்தியாயம், க-சூத்திரம்.

"ரகஸ்ய பிராயச்சித்தமானது பாபஞ்செய்தவ னாலேயே விதிக்கப்படவேண்டும், மற்றவர்கள் விதித்த ல் கூடாது."

ந. விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்யப் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ருகூ-வது பக்கம்.

"ரகஸ்யபாபமுடையவன் தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவனுனல் பிறருக்குத்தெரியாமல் தனக்குநேர்ந்தபாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவே ண்டும். சாஸ்திரம்தெரியாதவனாயின் வேறு யாரோ ஒரு வனுக்குப்பிரஹ்மஹத்தியாதி தோஷம்நேர்ந்திருக்கிறது; அதற்கு ரகஸ்யபிராயச்சித்த மென்னவென்று வே றொருவன்பொருட்டுக்கேட்பவன் போலவே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரகஸ்யபாப த்தை ஒருசபையிற்சொன்னல் அப்பாபத்திற்கு அதிகப் பிராயச்சித்தமுண்டு."

௪. ஆபஸ்தம்பதர்மம், ௧-பிரச்னம், ௭-ம் படலம், ௨௧-ம் கண்டம், ௧௯-ம் சூத்திரம்.

“ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் பாபஞ்செய்தானென்று தெரிந்தால் அதைத் தான் முதலில் பிறருக்கு வெளியிடலாகாது. ஆனால் தான் செய்யும் தர்மகாரியங்களில் அந்தப்பாபஞ்செய்தவனை விலக்கக்கடவன்.”

௫. கௌதம தர்மம், ௨௧-ம் அத்தியாயம் ௧௭-௧௮-ம் சூத்திரங்கள்.

“ஒருபிராமணன்மேல் குற்றம்சொல்வதினால் குற்றம்சொல்லுகிறவன் குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவனுக்குள்ள பாபத்திற்குச் சமானமான பாபத்தையடைகிறான். குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவன்குற்றமற்றவனேல் அவன்மேலாரோபிக்கப்பட்டதோஷத்திற்கு இரண்டுமடங்கான தோஷம் குற்றஞ்சொல்லுகிறவனையடைகிறது.”

யாஜ்ஞவல்கியம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௨௮௫-ம் சுலோகத்திலும்இக்கருத்தே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது

௬. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், மைசூர்ப்பதிப்பு, ௪௧௨-ம் பக்கம்.

“மனு:—பிரகாசப்படுத்தப்படாத பாபத்தையுடையவன் மந்திரத்தாலும் ஹோமத்தாலும் சுத்தப்படுத்தப்படவேண்டியவன்.”

பிரகாசப்பிராயச்சித்தமுறை.

௭. பராசரமாதவீயம் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம் ௩௪௯-ம் பக்கம்.

“பிருஹஸ்பதி,யாஜ்ஞவல்கியர்:--பிரகாசதோஷமுடையவன் பரிஷத்சம்மதமான விரதத்தைச்செய்யவேண்டும்.”

௮. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௪௧௨-ம் பக்கம்.

“மனு:—பிரகாசபாபங்களுடையவன் பரிஷத் அனுமதியின்மேல் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.”

௯. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டஆரம்பம், ௨௦௫-ம் பக்கம்.

“பாபஞ்செய்து பச்சாத்தாபம் அடைந்தவனுடைய சித்தங்கலங்கிக்கெட்டுப்போகின்றது. அந்தச்சித்தமானது பரிஷத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் எப்படிப்பட்ட விரதத்தின் அனுஷ்டானத்தினால் பெரும்பாலும் நிச்சயமாய்ச் சரியாகச்செய்விக்கப்படுகிறதோ அந்தவிரதம் பிராயச்சித்தம்.”

௧௦. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௪௧௨-ம் பக்கம்.

“தன்பாபத்தைச் சபைக்குப்பிரஸித்தப்படுத்துவதினாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், விரதானுஷ்டானத்தாலும், வேதாத்தியயனத்தாலும் பாபஞ்செய்தவன் பாபத்திலிருந்து நீங்குகிறான். தனக்கு நேரிட்டதோஷத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் எடுத்துப்புலம்புகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாம்பு சட்டையினின்று நீங்குவதுபோலப் பாபத்தினின்றும் விமோசனமடைகிறான்.”

பரிஷத்லக்ஷணம்.

௧௧. பராசரமாதவீயம், பரிஷத் லக்ஷணப்பிரகரணம், ௨௫௦-ம் பக்கம்.

“வேதம் வேதாங்கம் இவைகளையறிந்தவரும் தம்முடையகர்மங்களைச் சரியாய் நடத்திவருகிறவருமாகிய பிராமணருக்குத்தன்பாபத்தைத்தெரிவித்தல்வேண்டும்.”

விஜ்ஞானேசுவரர், ஹேமாத்திரி, போதாயனர், வசிஷ்டர், கௌதமர், முதலியோரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்கள்.

௧௨. வசிஷ்டதர்மம், -ம் அத்தியாயம், ௬-ம் சூத்திரம்.

“வேதம் அறியாது தமக்குரியகர்மங்களைச் சரிவரச்செய்யாது பெயரால்மாத்திரம் பிராமணரென்றுவிளங்குபவர் பல்லாயிரம்பெயர்கள் சேர்ந்தாலும் தர்மசாஸ்திரம்விதிக்க ஒருபரிஷத்தாகார்கள்.”

மனுஸ்மிருதி, ௧௨-ம் அத்தியாயம், ௧௧௪-ம் சுலோகத்திலும் இவ்வாறேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

௧௩. மேற்படி ௭-ம் சூத்திரம்.

“வேதம் நன்றாயத்தெரிந்த நான்கு அல்லது மூன்று பிராமணர்கள் சொல்வதைத் தர்மசாஸ்திரமாக அவசியம் கொள்ளவேண்டும். வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாத ஆயிரம்பெயர்கள் சேர்ந்துசெய்யும்தீர்ப்புத் தர்மசாஸ்திரமாகாது.”

௧௪. போதாயன தர்மம், ௧- பிரச்னம், ௧- அத்தியாயம், ௧-கண்டிகை, ௯-ம் சூத்திரம்.

“தர்மசாஸ்திரம் விதிப்பதற்கு ஐந்துபெயர்களிருக்கலாம், மூன்று பெயர்களிருக்கலாம், மறுவற்றவராய் ஒருவரிருந்தாலும்போதும், வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாதவர் ஆயிரம்பெயர்களிருந்தாலும் போதாது.”

௧௫. கௌதமதர்மம், ௨௮-ம் அத்தியாயம், ௫௦, ௫௧-ம் சூத்திரங்கள்.

“தன்ஸ்வகாமத்தைச் செவ்வையாய்த்தெரிந்து அதை ஆசரித்துவருதலோடு வேதம் அறிந்துமிருக்கிற ஒரு சுரோத்திரியன் செய்யும் நிர்மானத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டியது. என்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் ஒரு பிராணிவிஷயத்திலும் அந்யாயமாய் அநுகூலத்திற்காவது பிரதிகூலத்திற்காவது காரணமாகமாட்டான்; சாஸ்திரத்தையே கண்ணாக உடையவனாகையால்.”

௧௬. போதாயனதர்மம், ௧-பிரச்னம், ௧-அத்தியாயம், ௧-கண்டிகை, ௧௫-ம் சூத்திரம்.

“தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவன் காலத்தையும், பாபம்செய்தவனுடையபிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை இவையெல்லாவற்றையும், செவ்வையாய்ப்பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக் கடவன்.”

வஸிஷ்ட தர்மம், ௧௧-ம் அத்தியாயம், ௩-வது ஸூத்திரத்திலும் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொல்லிய பிராயச்சித்த நியாயத்தையும் பரிஷத் லக்ஷணத்தையும் என்மேல் தயைசெய்து கேட்டருளிய ஸப்பியர்களுக்கு நான் செய்துகொள்ளும் விஞ்ஞாபனம் யாதெனில்:—

தங்களுடைய அஸ்வாதந்திரியகாலத்தில் தோஷம்நேரிடப்பெற்ற குழந்தைகள் மிகவும் அநுதபித்துத் தங்களுடைய பிரகாசமானபாபத்தை மிகப்பச்சாத்தாபத்தோடு சுவயமே மஹாவித்வானும் எப்பொழுதும் வித்வத்பிரமுகர்களால் சூழப்பட்டவருமாகிய அதிஷ்டரான ஸ்ரீமத்ஸ்ருங்கேரிசுவாமிகளவர்களிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களும் தம்வித்வத்கோஷ்டியோடு எல்லாவிஷயத்தையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பாபபரிகாரவிரதத்தை (பிராயச்சித்தத்தை) விதித்தார்கள். இந்தீர்மானத்தை நிராகரித்துப்பேசுவது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் ஒத்ததோவென்பதைப்பற்றி ஸப்பியர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பது.

என்புத்திக்கேற்க இத்தீர்மானத்திற்குக் கட்டுப்படமாட்டோமென்பது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்தியத்திற்கும் கட்டுப்படமாட்டோமென்று சொல்வதையொக்கும்.

இது நிற்க, சமுத்திரயாத்திரையைக்குறித்துச்சாஸ்திரந்தான் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்று விசாரிப்போம்.

ஸமுத்திரயாத்ராதோஷத்தைப்பற்றிய தர்மசாஸ்திரம்.

௧௭. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், காராக்கிருகப்பிரவேசம், ௧௩-ம் பக்கம். (மைசூர்ப்பதிப்பு)

"மூன்றுநாள் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தல் ஒருமாசக்காராக்கிருகப்பிரவேசத்திற்குச்சரி. காராக்கிருகப்பிரவேச தோஷக்காரனுக்கு ஸ்நாந சந்தியாவந்தன தேவபிதுர் தர்ப்பண அத்தியயன ஹோமாதிகள் இல்லாமற்போவதால் அவன் சூத்திரன் தான்."

(குறிப்பு) இவ்விடத்தில் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லை.

௧௮. போதாயன தர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௨-ம் பிரசனம், ௧-அத்தியாயம், ௨-ம் கண்டிகை, ௧-முதல் ௩-வரையிலுள்ள ஸூத்திரங்கள்.

"பதனீயத்தையை உண்டுபண்ணத்தக்க பாபங்களாவன:—

(௧) "சமுத்திரயாத்திரை" (௨) "பிராமணசொத்தையோ நம்பிக்கையாய் வைக்கப்பட்ட சொத்தையோ திருடுதல்" (௩) "பூமிவிஷயமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதல்" (௪) "விலக்கப்பட்டனவோ படாதனவோவான பதார்த்தங்களை வாணிபம்செய்தல்" (௫) "சூத்திரசேவை" (௬) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் புத்திரோத்பாதனஞ்செய்தல்."

இவற்றில் ஏதாவதொருகுற்றத்தைச் செய்பவனுக்குள்ள பிராயசசித்தம இன்னதென்றுங் கூறியிருக்கிறார்.

(குறிப்பு) போதாயனதர்மத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவே தெரியவில்லை.

ஹேமாத்ரியில் காராக்கிருகப்பிரவேசப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள ...னத்தால் ஸமுத்திரயாத்திரையில் நித்தியகர்மங்களுக்கு வைகல்யமுண்டாதலின், அதைப் பாதித்தியமுண்டுபண்ணும் குற்றமாகப் போதாயனர் சொன்னதொன்று செவ்வையாய்விளங்குகின்றது. மேலும் ஹேமாத்ரியில், பதிதப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், கூ௫0-வது பக்கத்தில் இன்னார்இன்னார பதிதர்களென்று சொல்லுமிடத்து முதலில நித்தியகர்மபரித்தியாகியைப் பதிதனென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனாலும் போதாயனர் சமுததிரயாததிரைசெய்தவனைப் பதிதனென்று சொன்னதின் நியாயம் விளஙகுகினறது.

கக. ஸ்மிருதிரத்நாகரம், கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணம

"இன்னும் தர்மமறிந்தவர்களின் ஏற்பாட்டையே பிரமாணமாகவுடைய தர்மங்களாவன":-(அநேக தர்மங்களினிடையில அடியில்வருவன சொலலப்பட்டுள்ளன.)

"சமுத்திரயாத்திரைசெய்த த்விஜன் (பிராயசசித்தத்தால) பரிசுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு (சேர்க்கைக்கு) அர்கனல்லன்."

* * *

"அதிதூரதீர்த்தயாத்திரை இக்கலிகாலத்தாகாகூடாது."

* * *

"ஆபத்காலத்தில் பிராமணனுககுச்சாஸதிரம் அநுமதிததிருக்கும் விர்த்தி இக்கலிகாலத்துக் கூடாது."

(கௌதமதர்மம், எ-வது அத்தியாயததில் "ஆபத்காலதததில் பிராமணன் க்ஷத்திரியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அதுகூடாவிடில வைசியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அக்காலத்திலும் கந்தம், அந்நம், சிவப்புச்சாயததுணிகள், பால், அதன்வேறுபாடுகளான தயிர் நெய்முதலியன, கிழங்குகள், பழம், புஷபம், மருந்து, தேன், ஜலம், சிலைப்பசு, பசுக்கிடாரிக்கன்று முதலியவைகள் விற்றல்கூடாது" என்கிறார்.)

* * * *

'சுவாத்தியாயத்தால் (தன்வேதத்தால்) திரவியந்தேடல் இக்கலிகாலத்துக்கூடா

* * * *

“வாயால் நெருப்பை ஊதுவது இக்கலிகாலத்துக்கூடாது.”

“பத்துநாளவரையில் நதிப்ரவாஹம் புத்ரஜனனத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது”

* * * *

மேற்சொல்லியவாக்கியங்கள் ச்ருதிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களல்ல; ஸ்மிருதிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களுமல்ல, தர்மமறிந்தோர்களாகிய சிஷ்டர்களின் கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகவுடைய வாக்கியங்களென்பது அவற்றின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள ஸ்மிருத்யர்த்தஸாரவசனத்தால் தெரியவருகிறது. அவ்வாக்கியங்களால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளை விலக்காது கைக்கொள்வதினால் ஒருவனுக்குண்டாகுந்தோஷம் இன்னதென்றாவது அத்தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றாவது சொல்லப்படவில்லை. இதுவன்றி முற்கூறிய கட்டுப்பாட்டால் விதிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக்காரியங்களிலும் அக்கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு நாம் நடந்துவருகிறதாகவும் தெரியவில்லை. எனெனில் அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலிகாலத்துக் கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளில் முன் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவற்றுள் இரண்டொன்றொழிந்த எல்லாக்காரியங்களும் இப்பொழுது ஸகஜமான தினசரியைகளாயிருக்கின்றன.

“சமுத்திரயாத்திரைசெய்த த்விஜன் (பிராயச்சித்தஞ்செய்தால்) சுத்தனானாலும் அவனுடைய ஸங்கிரஹம் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது” என்பது முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்களிலொன்று. இதுவும் மற்றவாக்கியங்களைப்போன்றே ஸ்மிருதிப்பிரமாணம் ச்ருதிப்பிரமாணமுடைய வாக்கியமன்றெனினும் தர்மமறிந்தோரால் கூறப்பட்டமையால் பிராமாண்யமுடையதாகவே எண்ணப்படவேண்டுமெனின், யாவரும் பிரமாணமாகக்கொள்ளப்படும் ஸ்மிருதிவாக்கிய ச்ருதிவாக்கியங்களின் அபிப்பிராயத்தை யநுசரித்தே இந்தவாக்கியமும் பிறந்திருக்கவேண்டும். பின்னும் இவ்வாக்கியம் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லும் போதாயனவாக்கியத்தை ஆச்ரயித்துப் பிறக்கின்றது (போதாயனதர்மசூத்ரத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லையென்பது முன்னாகக்கூறப்பட்டுள்ளது). ஆகையால் இந்தவாக்கியத்தின் தாத்பரியம், சமுத்திரயாத்திரை செய்யும் த்விஜனுக்கு நித்தியகர்மவைகல்யமுண்டாவதால் அவன் பிராயச்சித்தத்தால் சுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்திற் சங்கிரகத்திற்கு அர்ஹனல்லனென்று செவ்வையாயத் தெரிகிறது. ஆகவே யாருக்குநித்தியகர்மங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவன் அக்கர்மங்களைச் சமுத்திரயாத்திரைமுதலியவற்றின் காரணத்தால் பரித்தியாகஞ்செய்தால் கர்மவைகல்யதோஷம் நேரிடப்பெற்று ஹேமாத்திரி, போதாயனர் முதலியோர்சொல்லியபடி பாதித்தியமடைந்து மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தின்படி சுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு யோக்கியதையற்றவனாகிறான். அநுபநீதனுக்கு மேற்குறித்த நித்தியகர்மம் விதிக்கப்படவில்லை

யென்பது எல்லாஸ்மிருதிகளாலும் போதாயனர், கௌதமர், வசிஷ்டர் முதலிய ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் எல்லாருக்கும் பிரஸித்தமாகத்தெரிந்தவிஷயமே. இதனால் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் உபநீதன் விஷயத்திலேயே விநியோகமென்பது சித்தமாகிறது.

ஆக்ஷேபம்.

ஆனால் சிலர், துவிஜன் என்கிறபதம் உபநயநமானவனைக்குறிப்பதன்றி உபநயநமாயிருந்தாலும் ஆகாவிட்டாலும் பிராமண ஜாதிசாமான்னியத்தையும் சொல்லும் பதமன்றோ? அவ்வாறிருக்க மேற்சொல்லியவசனத்தில் துவிஜன் என்கிறபதத்தால் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தை அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகம் கூடாதென்றிருப்பதாலும், உபநயநம்செய்துவைத்தல் முக்கியமான சங்கிரஹமாகையாலும், மேற்சொல்லிய வசனத்திற்கு 'உபநயநாத்பூர்வம் சமுத்திரயாத்திரைபோன பிராமணனுக்கு உபநயநம் இக்கலியுகத்திற் செய்யலாகாது' என்று அர்த்தஞ்செய்யக்கூடாதென்கிறார்கள். அப்படி அர்த்தஞ்செய்தல் முறையன்றென்பதும், நியாயசாஸ்திரத்தினகருத்துக்கு விரோதமென்பதும் முன்னெடுத்துக்கூறிய சாஸ்திரவாக்கியங்களாலேயே நன்குவிளங்குமாயினும் அவ்வர்த்தம் சரியன்றென்பதற்கு வேறு அநேக நியாயங்களுமுள்ளன.

அவற்றுள்.—

முதலாவது

ஒருவாக்கியத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒருபதத்திற்குப் பல அர்த்தங்களிருந்தால் எல்லா அர்த்தங்களையுங்கொண்டு அவ்வாக்கியத்தை ஏதேனும் விதத்திலாவது பொருத்தி அர்த்தஞ்செய்துகொள்வது முறையன்று. ஒருவேளை பல அர்த்தங்கள் பொருந்தும்படியாக இருந்தாலும் அப்பதத்திற்கு இயல்பாயுள்ள அர்த்தம் சரியாய்ப்பொருந்தும்பக்ஷத்தில் அதுதான் உத்தமமான அர்த்தம். இது சாமானனியநியாயம். துவிஜன் என்கிறபதத்திற்கு இருபிறப்பை அடைந்தவன் (உபநயநமானவன்) என்பது இயல்பான அர்த்தம் (ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் முதலியோர், பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு உபநயநம் இரண்டாவது பிறப்பு என்கிறார்கள்). இவ்வர்த்தத்திலேயே அப்பதம் பெரும்பான்மையும் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சிலவேளைகளில் லக்ஷணையால் அப்பதம் இருபிறப்பை அடையக்கூடியவனையும் (உபநயனமாகாதவன்) குறிக்கலாம்; இவ்வர்த்தத்தில் பிராமணனையன்றி க்ஷத்திரிய வைசியர்களைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

அமரம், ௩-வது காண்டம், நாநார்த்தவர்க்கம், ஜாந்தத்தில் "தந்த விப்ர அண்டஜாத்துவிஜா:" என்றிருக்கிறது.

ஹலாயுதம், மேதினீ இந்நிகண்டுகளிலும் பிராமணன்பெயர்வரிசையில் துவிஜன் என்கிறபதம் காணப்படுவதன்றி க்ஷத்திரியவைசியப்பெயர்வரிசைகளிற் காணப்படவில்லை.

மேற்சொல்லிய அமரம், ஹலாயுதம், மேதினீ முதலிய நிகண்டுகளால் துவிஜன் என்கிறபதம் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தையன்றி க்ஷத்திரியவைசிய ஜாதிசாமான்னியத்தைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதில்லையென்று தெரிகிறது.

௨௦ கௌதம தர்மம், ௧௦-ம் அத்தியாயம், ௧-சூத்திரத்தில

"வேதாத்தியயனஞ்செய்தல், யஜ்ஞஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தல், இம்மூன்றும் எல்லாத்துவிஜர்க்கும் பொதுவான தர்மங்கள்" என்றும்,

௨௧ கௌதம தர்மம், ௮-ம் அத்தியாயம், ௬-ம் சூத்திரத்தில

"எல்லாத்துவிஜர்க்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள மூன்று தர்மங்களையும் விடாது செய்துவருகிறவர் வேதம்வல்லவரெனப்படுவர்" என்றும்,

௨௨. கௌதம தர்மம், ௧௭-ம் அத்தியாயம் ௧-சூத்திரத்தில

"தங்களுடைய தர்மங்களைச் சரியாய்ச்செய்துவருவதற்சாகப் புகழப்படும் துவிஜர் கொடுக்கும் ஆகாரத்தை ஒரு பிராமணன் புஜிக்கலாம்" என்றும்

சொல்லியிருக்கிறார். உபாயாத்திறமுமுன் எல்லாதர்மசாஸ்திரங்களாலும் வேதாத்தியயநம் விலக்கப்பட்டிருத்தலின், மேற்சொல்லிய கௌதமவசனங்களால் துவிஜன் என்கிறபதம் முதல் மூன்றுவருணத்தாரையும் குறிக்குங்காலத்து உபநயநமானவனையே சாதாரணமாயக் குறிக்கிறதென்று தெரிகிறது.

சமுத்திரயாத்திரையை விலக்கியிருக்கும் வசனமானது முதல் மூன்று ஜாதிக்கும் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ளது. சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தஞ்சொல்லிய போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரையைப் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் குற்றமென்கிறார்; பதனீயதையோ மூன்றுவருணத்தாருக்கும் உள்ளது.

௨௩ பௌதாயன தர்மம், ௨௩-ம் அத்தியாயம் ௩-ம் சூத்திரத்தில

"பதிதனுதல் என்றால் துவிஜாதிக்குரிய தர்மங்களைச்செய்யும் அதிகாரத்தை இழத்தலென்பது பொருள்" என்கிறார்.

பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், ௭-ம் சுலோகத்தில் 'பதிதனோடு ஒருவருஷத்திற்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்யும் விப்ரன் பதிதனுகிறான்' என்றுள்ளதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்யுமிடத்து, மாதவர் விப்ரன் என்பது க்ஷத்திரியாதிகளுக்கு உபலக்ஷணம் என்கிறார்.

போதாயன கௌதம பராசர மாதவவசனங்களால் பதனீயதை எல்லாத்துவிஜர்களுக்கும் உள்ளதென்பதும், ஆதலினுல் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் சமுத்திரயாத்திரை எல்லாத்துவிஜருக்கும் விலக்கப்பட்டுள்ளதென்பதும் விளங்கும். இதுபற்றியே இரகுவம்சத்தில், ௪-ம் ஸர்க்கம், ௬௦-ம் சுலோகத்தில் 'பாரசீகதேசத்தை ஜயிக்க இரகுமகாராஜா கரைவழியாயச்சென்றார்' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்த மல்லிநாதர், 'ஜலவழி மிகச்சமீபவழியாயிருந்தும் கரைவழியே என்றது, கப்பல்யாத்திரை நிஷித்தமாகையால்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆகவே சமுத்திர யாத்திரையைப்பற்றி முதல்மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் பொதுவாயேற்பட்டுள்ள மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில், துவிஜபதம் மூன்றுவர்ணத்திலும் உபநயனம் ஆனவர் ஆகாதவர் எல்லாரையும் குறிக்கிறதென்பது சாதாரணமான அர்த்தமுமன்று, சரியுமன்று. துவிஜபதத்தின் உபநயனமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தம் இவ்விடத்திற் சரியாயப் பொருந்துகிறதென்றும் அதுவே தர்மசாஸ்த்திரத்தின் கருத்திற்கு ஒத்திருப்பதென்றும் தெரிவித்தேன்.

இரண்டாவது

உச. ஆபஸ்தம்பதர்மம், உ-ம் பிரச்னம், எ-ம் படலம், கரு-ம் கண்டம், உரு, உச, உ௬, உக-ம் சூத்திரங்கள்.

"உபநயனமாகும்வரையில் ஒருவித அசுத்தியும் அவரை (குழந்தைகளை) அணுகாதென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்."

"சாஸ்திரவிதிப்படி உபநயனத்தாரான அவர்கள் தங்கள் தாயங்களைச்செய்ய அதிகாரம் அடைகிறார்கள்."

"விதிப்படி நடக்கச்சக்தி ஆரம்பிக்குமெல்லை உபநயனமே."

"எல்லா ஸ்மிருதிகளும் இவ்வாறு சொல்லுகின்றன."

உபநயனாத்பூர்வம் தோஷமில்லையென்பது சிலருடைய அபிப்பிராயமென்றும், ஸ்மிருதிகளெல்லாம் இவ்வாறே சொல்லுகின்றனவென்றும் வெளிப்படையாய் ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்க, முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தில் துவிஜபதத்திற்கு உபநயனமாகாதவனையும் அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, உபநயனமாகாதவன் சமுத்திரயாத்திரை செய்தால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு சுத்தனாய் உபநயனத்திற்கே அர்ஹனாகிறானென்று சொல்வதும் தர்மசாஸ்திரத்திற்கு ஒத்திருப்பதோ?

மூன்றாவது

உரு-விஜ்ஞானேச்வரியம், பிராயச்சித்தகாண்டம், சுராபானப்பிரகரணத்தில் (௫௫-ம் பக்கம்)

உபநயனாத்பூர்வம் சபலவித்வம் மத்யபானாதி சகலதோஷம் பரிஹரிக்க உபநயனத்தால் நிவிருத்தியுண்டாகின்றதென்று மனுவும்சொல்லியிருக்கிறாரென்று அனுவாதஞ்செய்கிறார்.

உகூ. மனுஸ்மிருதி, உ-ம் அத்தியாயம், உஎ-ம் சுலோகத்திற்கு (கககூ-ம் பக்கம்)

வியாக்கியானஞ்செய்த மேதாதிதி ஒருகுழந்தைக்கு கர்ப்பம், பீஜம் இவைகள் சம்பந்தமான தோஷங்களென்றல் உபநயனமவரையிலுள்ள எல்லாத்தோஷங்களுமென்றே அர்த்தங்கொள்ளவேண்டுமென்றும், இத்தனையும் உபநயனத்தால் நிவிருத்தியடையுமென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறார்.

மனு, விஜ்ஞானேச்வரர், மேதாதிதி இவர்கள் சொல்லியதற்கு விரோ

தமாய் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் அநுபநீதனையுங்குறிக்கிறதென்றும் அவனுக்கு உபநயநங்கூடாதென்றும் அர்த்தம்பண்ணுவது சுத்தமாய்ப்பொருந்தாது.

நான்காவது.

உபநயநஸம்ஸ்காரத்திற்குப் பிராமணனுக்குள்ள பாத்தியம் பரம்பராப்பிராப்தமானது; அது ஒருதலைமுறையில் உண்டாகும் குற்றத்தால் நசித்துப்போகக்கூடியதனறென்பதை அடியில் வரும் வாக்கியங்கள்விளக்கும்.

௨எ ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம், க-பிரச்னம், க-படலம், க-கண்டம், ௨க, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨எ, ௨௮-ம் ஸூத்திரங்கள்.

"பிராமணனுக்கு கசு-ம் பிராயம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்பு உபநயநஞ்செய்துவைப்பதால கர்மவைகல்லியம் உண்டாகிறதில்லை (கசு-ம் பிராயம்வரையில் உபநயநமாகலாம்); கசு-ம் பிராயத்துக்குமேலானால் அவன் இரண்டுமாதகாலம் வேதாத்தியயநம்பண்ணுபவனுக்குரிய நியமங்களோடிருந்து பின்பு உபநயநமாய ஒருவருஷகாலம் பிரதிதினம் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டுவந்து அப்பால வேதாத்தியயனம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். எவனுடைய நகப்பனும் பாட்டனும் அநுபநீதர்களோ அப்படிப்பட்டவனும் விரும்புவானானால் அடியிற்சொல்லும் பிராயச்சித்தத்தைச்செய்துகொண்டு உபநயநம் செய்துகொள்ளலாம்."

௨௮ ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம், க-பிரச்னம், ௩-படலம், ௨-ம் கண்டம், ௫-மு ௰-வரையிலுள்ள ஸூத்ரங்களில்

தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் இவர்களுக்கு உபநயநமாகாமலிருந்து நான்காந்தலைமுறையிலுள்ளவன உபநயநம் விரும்புவானானால் அவனும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச்செய்து உபநயனம்பண்ணிக்கொண்டு கிரமப்படிஉபநீதனையிருப்பவனைப்போல் சகல தர்மங்களையும் நடத்தலாமென்கிறார். வியாக்கியாதாவானவர் நான்காம்பாட்டனுக்கும், ஐந்தாம்பாட்டனுக்கும், அவர்களுக்கு முந்தியுள்ளவர்களுக்கும் உபநயநமாகாதபக்ஷத்தில் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லையாயினும் அதற்கு மேற்காட்டியதுபோல் தக்கபிராயச்சித்தத்தை விதிக்கக்கடவர் என்று சொல்லுகிறார்.

௨௯ ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம், க-பிரச்னம், ௰-ம் படலம், ௨௪-ம் கண்டம், ௮, ௯, க௰-ம் ஸூத்ரங்கள்

"அபிசஸ்தர்கள் (வநம்வந்தபிராமணனைக்கொன்ற மகாபாதகிமுதலியவர்: ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், ௯-ம படலம், ௨௪-ம கண்டம், ௬-எ-அ-௯-ம் ஸூத்திரங்களிற் காண்க) கிராமத்துக்கு வெளியிற் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வசிக்கவேண்டும். அத்தியயநம், யஜநம் முதலியவைகள் ஒருவருக்கொருவர் செய்வித்துக்கொள்ளவேண்டும், தங்களுக்குள்ளேயே விவாகம் முதலானவை செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்திரர்கள்பிறந்தால் அப்புத்திரர்களைப்பார்த்து அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லக்கடவர்: "எங்கள் கூட்டத்தினின்றும் புறத்துப்போங்கள்; ஏனெனில் ஆரியர்கள், குற்றத்தையெங்

கள் மேற்சுமத்தி உங்களைத்தங்கூட்டததாருள் சேர்த்துக்கொளவார்கள். இதன் உண்மை இவ்வுதாரணத்தால் விளங்கும்: அவயவங்கள் குறைந்தவன் அவயவங்கள் பூரணமாயுள்ள புத்திரனைப்பெறுகிருன்."

ஹரதத்தர், வியாக்கியானத்தில் "இமமாதிரியாகவே, தன் பாத்தியத்தை இழந்தமனிதன் தன் (ஜாதி) பாத்தியத்தைப் பூரணமாகவுடையபுத்திரனைப் பெறக்கூடும்" என்கிருர்.

[illegible]. போதாயனர், ௨-ம் ப்ரசனம், க-அத்தியாயம், ௨-ம் கண்டிகை

கஅ, கக, ௨௦-ம் சூத்திரங்களில் மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பர் அபிப்பிராயததையே சொல்லுகிருர்.

தகப்பன், பாட்டன, மூப்பாட்டன அநுபநீதர்களாகவிருந்தாலும் நான்காம் தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று ஆபஸ்தமபர் சொல்லியிருக்கும்பொழுதும், பிரஹ்மஹததியாதிமகாபாதகங்கள்செய்த அபிசஸ்தர்களின் குழைந்தைகளையுங்கூட ஆரியாகூட்டததுள சோசகலாமென்று மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பபோதாயனதர்மஙகள் சொல்லுமபொழுதும கலிவர்ஜயக கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் துவிஜ சபததிறகு உபநயநாதபூர்வமென்று அர்த்தம்பண்ணிககொண்டு சமுததிரயாததிரைசெய்தகுழந்தை உபநயநாதிசம்ஸ்காரங்களுக்கு அநர்கனெனறு சொல்வதுநதகுமோ?

ஐந்தாவது.

௨௧. கௌதமதர்மம, ௨-ம் அததியாயம, க-சூத்திரத்தில

"உபநயநததிற்குமுன் இஷ்டபபோல் பேசலாம், நடக்கலாம, புஜிககலாம, அதனுல் ஒரு தோஷமுமில்லை" என்றிருப்பதறகு வியாககியாதாவானவா, இது சுராபாநாதிகளைநீக்கிச் சொன்னவிஷயமெனறும, சுராபானததிறகுக குழநதைக்கும் பிராயச்சித்தமுண்டெனறும், வேறுசிலரின அபிப்பிராயப்பிரகாரம, மறறப்பாபங்களுக்குங்கூட ஐந்து பிராயத்துக்குமுன் ஒரு பிராயசசித்தமும் வேண்டியதில்லையென்றி ஐந்துபிராயத்துககுமேல் பதினொருபிராயம்வரையில காலபிராயசித்தமுண்டு; அதைக் குழநதைககாகப்பிதாவாவது சுகிாதநாவதுசெயயவேண்டும். பதினொன்றுக்குமேல் பதினைநதுபிராயம்வரையில அரைப்பிராயச்சித்தமுண்டு என்றும் சொல்லுகிருர்.

சுராபாநாதிமகாபாதகங்களுககுக் குழந்தையாயிருந்தாலும் பிராயச்சித்தம் வேண்டுமென்று சொன்னவர் அப்பாதகவிஷயத்திலுங்கூட உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லை.

ஆகவே மேலெடுத்துக்காட்டியபடி துவிஜர்களுக்குப்பொதுவாயேற்பட்டிருக்கும் கலிவர்ஜயக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் (க) துவிஜன் என்கிறபதத்திற்கு முதல் மூன்றுவர்ணத்தாரையும்குறிக்கும்பொழுது உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தமே சாதாரணமாய்வழங்கும்அர்த்தமாயிருப்பதாலும்

அவவர்த்தமே வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமாயிருப்பதன்றிச் சாஸ்திரத்தின்
கருத்துக்கும் ஒத்திருப்பதாலும், (௨) ஆபஸ்தம்பர் உபநயநாத்பூர்வம் ஒருதோஷ
முமில்லையென்பது சிலரின்அபிப்பிராயம்; இவ்வாறேஎல்லாஸ்மிருதிகளும் கூறு
கின்றனவென்று சொல்லியிருந்தலாலும், (௩) மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், முதலி
யோர் உபநயநத்திற்குமுன் உண்டாகும் தோஷங்களுககெல்லாம் உபநயநமே
பிராயச்சித்தமென்று சொல்லியிருந்தலாலும் (௪) ஆபஸ்தம்பர், உபநயநஸம்ஸ்கா
ரம் பிராமணனுக்குப் பரம்பராப்பிராபதமானதென்பதுவிளங்கத் தகப்பன் பாட்ட
ன் முப்பாட்டன் அநுபநீதர்களாயிருந்தாலுங்கூட நான்காம்தலைமுறையிலுள்ள
வன் விருப்பமுண்டானல் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு உபநயநம்செய்து
கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருத்தலாலும், ஆபஸ்தம்பரும் போதாயனரும் அபி
சஸ்தர்களின் புத்திரர்களைக்கூட ஆசிரியர்களோடு ஸவ்வியவகாரிகளாகச்செய்து
கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருந்தலாலும், (௫) கௌதமசூத்திரவியாக்கியா
தா சிசுக்களுக்குங்கூடச் சுராபானத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டென்று சொல்லி
யும் அந்தபாபத்திற்காக உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லையானையாலும் மேற்
சொல்லிய கலிவர்ஜ்யக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியமானது தர்மமறிந்தோராற்சொல்லப்
பட்டகாதலினை பிராமாண்யமுடையதென்று நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ளும்
வரையில் மனு, கௌதமர், போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர், மேதாதிதி, விஜ்ஞானே
சுவரர்முதலிய தர்மசாஸ்திரகர்த்தர்கள் சொல்லிய அபிப்பிராயத்திற்கும் நியாயத்
திற்கும் விரோதமாய் அக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்திற்குஅநுபநீதன் ஸமுத்திரயா
த்திரையால் நசிந்தரிய உபநயநபாத்திரத்தை இழந்துவிடுகிறனென்று அர்த்
தஞ்செய்தல் நமக்குமுற்றிலும் நகாதகாரியம். ஆகையால் அவ்வாக்கியமானது
சமுத்திரயாத்திரையால் நித்தியகர்மவைகல்லியமுண்டாகக்கூடிய துவிஜனை
யே (உபநீதனையே) குறிக்கிறதென்று அர்த்தஞ்செய்யவேண்டியது அத்தியா
வசியகமாக இருக்கிறது.

ஸமுத்திரயாத்திரைவிஷயமாக மேற்சொல்லப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றுளு
ம் ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி மூன்றுவசனங்களேயுள்ளனவென்பதும், அ
வற்றுள் ஹேமாத்திரியில் ஸமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுஞ்சொ
ல்லாமல் மூன்றுநாள் ஸமுத்திரயாத்திரையானது தோஷமுடையது ஒருமாசக்
காராக்ருகபிரவேசத்திற்குச் சரியானதென்று சொல்லியிருக்கிறதொன்பதும்,
போதாயன தர்மத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க
தோஷமென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம இன்னதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கி
றதொன்பதும், எந்தக்கட்டுப்பாட்டை நாம் மீறி அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலி
காலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவையிற் சிலவற்றைவிலக்காது கைக்
கொண்டிருக்கிறோமோ, எக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தை மீறிநடப்பதற்குப் பிரா
யச்சித்தமொன்றும் விதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வா
க்கியங்களில் ஒன்றாக "ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் சுத்தனானாலும் சங்
கிரகத்திற்கு இக்கலிகாலத்தில் அருகனல்லன்" என்றவாக்கியம் கலிவர்ஜ்யப்
பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பதும், ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்

றிய இம்மூன்று வாக்கியங்களும் நிந்திய கருமத்திற்கு வைகல்லியமுண்டாகு மிடத்தேதான் விநியோகமென்று சாஸ்திரத்தாலும் யுக்தியாலும் ஏற்படுகிறதென்பதும் செவ்வையாய்விளங்குகின்றன

ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த பெண்ணைப்பற்றியது

பரதந்திராவஸ்தையில் உபநயநாத்பூர்வம் ஸமுத்திரயாத்திரை நேரிட்ட புருஷக்குழந்தையைப்பற்றி இதுவரையில் விசாரித்தோம். அந்த அவஸ்தையில் விவாஹாத்பூர்வமுள்ள பெண்குழந்தையைப்பற்றி அதிசமாய்சமாதானஞ்செய்யவேண்டியது அநாவசியகம்

௩௨. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௨௩௧-ம் சுலோகம், ௩௰-ம் பக்கம்

"உபவாசஞ்செய்தவளாய் தசபாபிநுடையசோகதோஷத்தையும் அடையாதவளுமாகிய பதிவ்ரதையுடைய பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்யலாம் ஆனால் பதிதனாகிய தகப்பனிடத்திலிருந்து அவளை ஒன்றும் வாங்கக்கூடாது.

பிருஹந்நாரதீயம் —(க்ஷயப்பராசம்ஜிகை)வஸ்திரமில்லாதவளும், அகோராத்திரம் உபவாசஞ்செய்தவளும், சாலையில் வெளுத்த அந்த வஸ்திரம் தரித்தவளும், நான் உன்னுடையவளல்லள் அவர்கள் என்னுடையவர்களல்லவென்று மூன்று தரஞ்சொல்லுகின்றவளுமாகிய பதிவ்ரதையுடைய பெண்ணைத் தீர்த்தத்திலாவது அந்நியக்ருஹத்திலாவது கலியாணஞ்செய்யலவேண்டும்"

௩௩ வசிஷ்டதாமம் ௧௩-ம் அத்தியாயம், ௫௧, ௫௨, ௫௩-ம் சூத்திரங்கள்

"பதிதனுக்கு உத்பந்நனை பதிதன், தேவகு ஸ்திரீ விலக்கு, அவள் பிறனை அடைகிறவளாகையால் அவளை (தகப்பனுடைய தாய் தாபட்டு) ஒருபொருளுமில்லாத ஸ்திரீயைக் கலியாணஞ்செய்யவேண்டும்"

மனு, இரண்டாவது அத்தியாயம், ௨௩௮-வது சுலோகத்தில் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

யாஜ்ஞவல்கியர், மனு, பிருஹந்நாரதர், வஸிஷ்டர் இவர்கள் சொல்லியபடி பதிதனுக்குப் பிறந்த பெண்ணையும் ஸத்பிராமணன் விவாஹஞ்செய்துகொள்ளலாம்.

நான்சொல்லவந்தபெண்ணோ தாயதந்தையர்களுக்குப் பாதித்யம் வருவதற்குமுந்திப் பிறந்தபெண், அஸ்வாதந்திரியமான ஐந்து பிராயமாகிய அறியாப்பருவத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்றதற்காக ஸ்ரீமத் ஸ்ருங்கேரி ஸ்வாமிகளவர்கள் ஸ்ரீமுகப்படி பிரஹ்மஹத்தியாதிகளுக்குப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸேதுஸ்நானமுதலிய கடினமான பிராயச்சித்தங்கள் செய்விப்பிக்கப்பெற்ற பெண்; ஆகையால் இப்பெண்விஷயத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷ ஸந்தேகமேயில்லையென்பதும், ஸர்வதோஷ பரிகாரமான ஸேதுஸ்நானத்தின் பின்பு இப்பெண் நிர்மலையாய் விவாஹாதி ஸமஸ்த ஸவ்யவஹாரங்களுக்கும் யோக்கியதையோடிருப்பவளென்பதும் எல்லாருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடிய விஷயங்களேயாம.

ஆகவே ஸமுத்திரயாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்று விலக்கியிருக்கும் வசனங்களிலொன்றும் உபநயநாத்பூர்வமுள்ள புருஷக்குழந்தையையும், விவாஹாத்பூர்வம் (ஐந்துபிராயமாகிய அறியாப் பருவத்து) உள்ள பெண்குழந்தையையும் ஸம்பந்தப்படுத்தாதென்பது நிச்சயமாயத்தெரிகிறது.

ஆகிலும் ஸமஸ்த தோஷவிஷயத்திலும் ஐந்து பிராயத்திற்குமேற் பதினொன்றுபிராயத்திற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் அற்பதோஷமுண்டு; பிராயம் ஐந்திற்குமேல் பதினொன்றுவரையில் அத்தோஷத்திற்குக் கால்பிராயச்சித்தம்; பதினொன்றுக்குமேல் பதினைந்துவரையில் பாதிப்பிராயச்சித்தமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுதலால் ஸமஸ்ததோஷ பரிகாரார்த்தமாக ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி மடத்தினின்றும் ஸேதுஸ்நானம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானாதி அநேகதானங்கள் பிராமணபோஜனமுதலியன பிராயச்சித்தங்களாக விதிக்கப்பட்டன.

இப்பிராயச்சித்தம், ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காகக் குழந்தைகளுக்கு இக்கலிகாலத்தில் உசிதமாய் ஏற்படும் பிராயச்சித்தந்தானோ? இது ஸ்மிருதி ஸம்மதமானதுதானோ? என்று சற்று

விசாரிப்போம்.

௯௪. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தப்பிரமாணப் பிரகரணம், ௪௦௬, ௪௦௭-ம் பக்கங்கள்.

"கலிகாலத்து ஆபத்து அதிகமானபடியாலும், அநிவார்யமாய்ப் பாபம்வந்துசேருமாகையாலும், ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்கும் தனித்தனியே பிராயச்சித்தஞ்செய்வது அஸாத்தியமாகையாலும் சரீரம் அஸ்திரமாகையாலும் பாபபலத்தை அநுபவிக்கும் காலத்தில் நெடுங்காலங்கோரமாயும் கடினமாயுமுள்ள நரகங்களின் வேதனை சகிக்க முடியாதாகையாலும் பாபத்திற்குப்பயந்து பச்சாத்தாபங்கொண்டபுருஷனாலே ஓரேகாலத்தில் ஸகலபாபமும் போகத்தகுந்த பிராயச்சித்தம் செய்யத்தக்கது.

௯௫. முனபரிஷத் ஸ்தானம் சொல் ... எடுத்துக்காட்டிய வசனம். போதாயனதருமம், ௧-பிரச்நம், ௧-அத்தியாயம் ௧-கண்டிகை ௧௫-ம் சூத்திரம்.

" தர்மசாஸ்திரமறிந்தவன் காலத்தையும் பாபஞ்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின தன்மை இவையெல்லாவற்றையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கடவன்."

கௌதமர், ௧௨-ம் அத்தியாயம், ௫௧-ம் சூத்திரத்திலும், மனு, ௭-ம் அத்தியாயம், ௧௬-ம், சுலோகத்திலும், ௮-ம் அத்தியாயம், ௧௨௬-ம் சுலோகத்திலும், யாஜ்ஞயவல்கியர், ௧-அத்தியாயம், ௯௬௭-ம் சுலோகத்திலும் இதே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௧௬. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௯-ம் அத்தியாயம், ௧௪-ம் சூத்திரம்.

"எல்லாப்பர்வதங்களும், எல்லாநதிகளும், புண்ணியஸ்தலங்களும், ருஷியாசிரமங்களும், பசுகொட்டில்களும், தேவாலயங்களும், பாபத்தைப்போக்கடிக்கும் இடங்களாம்."

மேற்சொல்லிய ஹேமாத்திரி, போதாயனர், கௌதமர், மநு, யாஜ்ஞவல்கியர் வசனங்களால் பரசுந்தராவஸ்தையில் (ஸமுத்திரயாத்திரை) சோஷம் நேரிடப்பெற்ற அதிபாலயரான குமாரசைதன்யருக்குப் பரிஷத்தார் இன்னின்ன விஷயங்களைப் பரியாலோசனை செய்து இவ்விதமான பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கவேண்டுமென்பது செவ்வையாய் விளங்குகின்றது.

௧௭. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், பிராயச்சித்தகாண்டத்தில் (மைசூர்ப்பதிப்பு, ௨-ம் பக்கம்)

"ஸர்வஜன்மத்திலும் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பெருண்பாதகமுதலிய ஸர்வபாபங்களும் ஸேதுஸ்நானத்தால் கிருச்சிரத்தால் நசிக்கின்றன" வென்பதும்,

ஜந்முதல் செய்யப்பட்ட பெருண் பாதகமும் உபபாதகமும் ஷட்ப்ததார (ஷட்ப கிருச்சரத்தால்) நசிக்கின்றனவென்பதும்,

இந்த ஜன்மத்திலும் பல ... செய்யப்பட்டிருக்கிற மகாபாதகமொழிந்த புத்திபூர்வகமான மகத்தானபாபமும் அப்தகிருச்சரத்தால் நசித்துப்போகின்றதென்பதும்

பெரியோர் வாக்கியங்களாம்' என்றும்

"கிருச்சரம் செய்ய அசக்தன் அதன் பிரதிநிதியைச் செய்யவேண்டுமென்று விஜ்ஞானேச்வரர் சொல்லுகிறார்" என்றும்

வயித்தியநாததீக்ஷிதர் அங்கீகரித்திருக்கிறார்.

குறிப்பு (௧) ஹேமாத்ரி—கிருச்சிரமென்பது பிராஜாபத்யகிருச்சரம் (௨) கௌதமர், போதாயனர் முதலியோர்—ஒருகிருச்சிரமென்பது பன்னிரண்டுநாள் விரதம். (௩) அப்தகிருச்சரமென்பது ஒருவருஷம் வரையில் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம், அதாவது ௩௦-கிருச்சரம் (௪) ஷட்பகிருச்சரமென்பது ஆறுவருஷம்வரையில் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம், அதாவது ௧௮௦-கிருச்சரம் (௫) ஷட்ப்ததார கிருச்சரமென்பது பன்னிரண்டுவருஷம் வரையில் செய்யக்கூடிய கிருச்சரம், அதாவது ௩௬௦-கிருச்சரம் (௬) பெருண்பாதகி—பிராமணனையோ கர்ப்பஸ்திரீயையோ கொல்லுகிறவன் பெருண்ஹன் (௨௦ அ, ௨௩-ம் சூத்திரம்).

௧௮. ஹேமாத்ரி, பிராஜாபத்யகிருச்சரப்பிரதியாம்னாயப்பிரகரணம் (மைசூர்ப்பதிப்பு, ௧௬௩-௧௬௪-ம் பக்கங்கள்)

"ஒரு கிருச்சரப்பிரதியாம்னாயம் (௧) கோதானம், (௨) மகாநதி ஸ்நானம் (சமுத்திரஸ்நானம்), (௩) துவாதசப்பிராமணபோஜனம், (௪) ஸமந்த்ரமந்த்ரஜபம், (௫) இருநூறு பிராணாயாமம், (௬) ஆயிரம் திலஹோமம், (௭) பதினாயிரம் (காயத்திரி) ஜபம் என எழுவிதமாம்."

" லிங்கபுராணத்தில் பரமேசுவரரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்."

[இவ்வேழனுள் ஒவ்வொன்றும் கிருச்சரப்பிரதிநிதியாம்.]

" பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தையாவது அதன் முதற்பிரதிநிதியாகியகோதானத்தையாவது செய்ய அசக்தனாயுள்ளவனுக்குப் பிராஜாபத்தியகிருச்சரத்திற்குப் பிரத்தியாம்நாயமாக இக்கலியுகத்தில் சமுத்திரகநதிஸ்நாநமே சிரேஷ்டமான பிராயச்சித்தமாகும்."

" தேவலர்:—சமுத்திரகநதியென்பது கங்கை, கோதாவரி......
........................தனுஷ்கோடி, காவேரி.................."

" சுலோககௌதமர்:—சாபாக்ரமானது (தனுஷ்கோடி) ஸ்நாநமாத்திரத்தால் அப்தகிருச்சரப்பயனைக் கொடுக்கின்றது."

மேற்கூறப்பட்ட வைத்தியநாததீக்ஷிதீய ஸ்மிருதிமுக்தாபலத்திலும் ஹேமாத்திரியிலுமுள்ளவசனங்களால் தனுஷ்கோடியிற் செய்யும் அப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஒரு ஸ்நாநத்தால் இந்த ஜந்மத்தில் பலமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிற புத்தி பூர்வகமான மகாபாதகமொழிந்த மகத்தானபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும், ஷட்ப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஆறுஸ்நாநத்தால் ஜநநமுதற் செய்யப்பட்ட ப்ரூணஹத்திக்குக் கீழுள்ள பாதகமும் உபபாதகமும் நசிக்கின்றனவென்பதும், துவாதசாப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான பன்னிரண்டு ஸ்நாநத்தால் சர்வஜந்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலாகிய சர்வபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும் நன்கு விளங்கும்.

குறிப்பு. சமுத்திரயாத்திரை மகாபாதகமுமன்று ; அதற்குச் சமமான அதிபாதகமுமன்று; பாதக உபபாதகங்களுள் ஒன்றில் அடங்குமென்பது எல்லா ஸ்மிருதிகளாலும் ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

௧௯. பராசரமாதவீயம், பிரஹ்மஹத்யாப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௧௨-௧௧௩-ம் பக்கங்கள்.

"பரிஷத்தானது பிரஹ்மக்நனுக்குச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி ஸமுத்திரஸேதுகமனத்தைப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும். (ஒருவன்) இராமசந்திரனாற்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸமுத்திரஸேதுவைப்பார்த்துப் பிரஹ்மஹத்தியைப் போக்கடிக்கிறான். ஸேதுவைப்பார்த்துப்பரிசுத்தனாகி ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும் ; வீட்டுக்குவந்து பிராமணபோஜனம் பண்ணுவிக்கவேண்டும்.

பராசரமாதவீயத்தில் சேதுதரிசனமுதலியவை பிரஹ்மஹத்தி தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ரூணஹத்தி முதலிய மகாபாதக அதிபாதக உபபாதகங்களுக்கெல்லாம் துவாதசாப்தகிருச்சரமாவது அதன் பிரதிநிதியாகிய கோதானமாவது, ஸேதுஸ்நாநமாவது, பிராமணபோஜனமாவது தக்க பிராயச்சித்தமாகுமென்று வைத்தியநாததீக்ஷிதீயத்திலும் ஹேமா

த்திரியிலும் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், சமுத்திரயாத்திரை பாதக உபபாதகங்களுள் அடங்குமாகையாலும் மேற்குறித்தகுழந்தைகளுக்கு சமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களாகிய ஸேதுஸ்நாநம், இராம நாதஜபம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், கோதானுதி அநேகதானங்கள், பிராமண போஜனமுதலியன சாஸ்திரோக்தமான பிரதிநிதிபபிராயச்சித்தங்களென்பதும், இப்பிராயச்சித்தங்கள் அக்குழந்தைகளின் பிராயம் அறிவு முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திரப்படி விஹிதமாயேற்படக்கூடிய பிராயச்சித்தங்களேயென்பதும், மேற்கூறிய பராசரர், யாஜ்ஞயவல்கியர், மனு, போதாயனர், கௌதமர், ஹேமாத்திரி, வைத்தியனாததீக்ஷிதர்முதலியோர வசனங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

இதுவரையில் நடந்த இப்பிரசங்கத்தில்:—ஒருவனுக்குப் பிரகாசமாய் நேரிடுந்தோஷத்திருந்தால் அவன் பரிஷத்ஸம்மதமான விஷயத்தை தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படித்தேடுபவன் உண்மையில் பச்சாத்தாபமுடையவனாயிருக்கவேண்டுமென்றும், பரிஷத்தில் மறுவற்றவராய் நிஷபக்ஷபாதியாய்த் தர்மசாஸ்திரநியாயந்தெரிந்தவராய் ஒருவரிருந்தாலும் போதுமென்றும், தர்மசாஸ்திர விதாயகம்செய்யும் பரிஷத் காலதேசங்களையும் பாபம்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை முதலியவைகளையும் செவ்வையாய் ஆலோசித்தே தீர்மானிக்கவேண்டுமென்றும சாஸ்திரமிருப்பதாக இச்சபைக்குத்தெரிவித்துக்கொண்டதுமன்றிப் பிரசங்கஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட புருஷக் குழந்தைக்கும் பெண்குழந்தைக்கும் பராதீனமான பால்யாவஸ்தையில் நேரிட்ட பிரகாசமானதோஷம் சமுத்திரயாத்திரை; அதற்கு மிகவும் பச்சாத்தாபப்பட்டு அந்தத்தோஷநிவிர்த்திக்குப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்று சுவயமேமகாவித்வானும் வித்வச்சிகாமணிகள் எப்பொழுதும் சமீபத்திருக்கப்பெற்றவரும ஒருப்பிராணிவிஷயத்திலும் அநியாயமாய் அனுகூலத்திற்கோ பிரதிகூலத்திற்கோ காரணமாகாதவருமாகிய ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் மடத்திற்கு விண்ணப்பமுஞ்செய்து கொண்டார்கள். அந்தமடத்தாரால் அவர்கள் மனத்துக்கேற்கக் காலத்தினியல்புக்கும் குழந்தைகளின் ஸ்திதிக்கும் பாபத்தின்தன்மைக்கும் சாஸ்திரப்படி விகிதமென்றுதோன்றியதை விதித்தாகவென்றுந் தெரிவித்தேன். இன்னும சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனைக் கோஷ்டியிற் சேர்த்துக் கொள்ளுதற்கு விரோதமாயிருக்கும வாக்கியம் ஒன்றே ஒன்றுதானுள்ளதென்றும், அவ்வாக்கியம் கலிவர்ஜயப்பிரகரணத்திலுள்ள கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றென்றும், அக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்களால விலக்கப்பட்டவையிற் சிலவற்றைக் காலாவஸ்தையையனுசரித்து நாம் விலக்காமற் கைக்கொண்டிருக்கிறோமென்றும், சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனின் ஸம்ஸர்க்கத்தை விலக்கிய மேற்குறித்த அவ்வாக்கியம் தர்மசாஸ்திர நியாயத்தாலும் யுக்தியாலும் உபநீதனையே குறிக்கின்றதென்றுந் தெரிவித்தேன். இதுவன்றிப் பதிதனுயிருப்பவனுக்குப்பிறந்தபெண்ணும் விசேஷமான பிராயச்சித்தமொன்றுமின்றியே ஸத்பிராஹ்மணனை விவாகஞ்செய்துகொள்ளும் யோக்கிதையை அடைகிறுளாகையாற் பாதித்தியாத்பூர்வம் பிறந்து சமஸ்ததோஷபரிகாரார்த்தமாக இராமேசுவர

ஸ்நாநம ஸஹஸ்ரகிருச்சரம் முதலிய பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்ட பெண்ணின் விவாகவிஷயத்தில் ஒருவிதமானசந்தேகத்திறகும் இடமில்லையென்றும் தெரிவித்தேன். முடிவில் இக்குழந்தைகள் தங்களுக்குப் பரதந்திராவஸ்தையில் நேரிட்ட சமுத்திரயாதரா தோஷத்திறகுச் செய்தபிராயச்சித்தமானது இக்கலியுகத்திற்குப் பிரதானமானதென்று ஒபபுககொள்ளப்பட்ட பராசரஸ்மிருதியில் மகாபாதகங்களுள்முதலாயுள்ள பிரஹ்மஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும, வைத்தியஞுபநிஷதீயம, ஹேமாத்திரி இவைகளில், எல்லா ஜநமத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தியாதி சகலபாதகங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும தெரிவித்துககொண்டேன்.

இவ்விஷயததை இனனும செவ்வையாயறிந்தோர்கள் அநேக சாஸ்திர ஆதாரங்களையும நியாயஙகளையுமெடுத்துப் பலவிதமாய நிரூபித்துக்காட்டி மேற்குறித்த குழந்தைகள தாஙகள் செயத பிராயச்சித்தத்தாற் சுத்தர்களாய் உபநயந விவாஹாதி சமஸ்தசவ்யவகாரஙகளுககும அர்காகளாஞர்களென்று எல்லோரும் ஒப்புககொள்ளுமபடி செய்வார்களென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை. நிஷபக்ஷபாதிகளாயுளளவாகள அவ்வாறு ஒப்புககொள்ளுவதறகு முன் எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட நியாயஙகளே போதுமெனறு எண்ணுகிறேன்.

இவ்விஷயததில நாம எலலோரும் ஒருநாளும் மறவாது கருத்தில் வைக்க வேணடியது ஒனறுளது; அது யாதெனில:—

பிராஹ்மணகுலத்தில் ஜநித்தவனை எவ்விதததிலாவது உபநயநத்தால் பிராஹ்மணகர்மஙகளுககு அதிகாரியாககிப் பிராஹ்மண்யம சிதைவுறாமற் காப்பாற்றுங்கடமையையும ஸ்திரீகளவிஷயத்திற் கடுமையினறி அதிகருணைபூண்டொழுகும கடமையையும பிராஹ்மணனென்ற பெயருக்கு உரிமைபாராட்டுவோராயாவரும் எபபொழுதும் மேறகொண்டொழுகல் வேண்டுமென்று நமது தர்மசாஸ்திரங்களயாவையும பலமுறையும் வற்புறுததிச் சொல்லுகின்றனவெனபது.

சகலதர்மசாஸதிரஙகளின் கருத்தும் இவ்வாறிருக்க முற்சொல்லிய நிர்தோஷியான பெண்ணின் விவாஹததை ஆக்ஷேபித்தலும் பிராஹ்மணனெனப்பெயா படைத்தோாககும் அழகோ ? அவ்விவாஹததிற் சம்பந்தப்பட்டவரை விலககலும் சாஸ்திரமுறையோ? கெளதமர், உக-ம் அத்தியாயம், க-சூததிரத்தில் அபதிதத்தியாகியை (குறறமற்றவரை விலககுபவனை) பதிதன் என்கின்றாரோ!

இதுநிறக, சம்ஸர்க்கதோஷததைக்குறித்துத் தர்மசாஸ்திரம் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்றுவிசாரிப்போம்.

ஸம்ஸர்க்கதோஷப்பிராயச்சித்தம்.

சுO. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-முதல் கக-வரையிலுளள சுலோகஙகளில (உகக-ம் பககம்).

பதிதனேடு, ரு-நாள், கO-நாள், கஉ-நாள், கரு-நாள், க-மாசம்,உ-மாசம்,ரு-மாசம், க-வருஷம் வரையில் சம்ஸர்க்கம் செய்யும் விப்ரன் (க்ஷத்திரியவைசியர்களையும்கொள்ளவேண்டும்) அடியில்வரும் பிராயச்சித்தங்களைச்

செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கிரமமாயதிகப்படுத்தப்பட்ட -அ- விதப்பிராயச்சித்தங்களையும் சொல்லி, க-வருஷத்திற்குமேல்ஸமஸாக்கமுண்டாகும்பக்ஷத்தில் பாதித்தியமுண்டாகின்றதென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் எந்தப்பாதகனுசெய்தவனுடைய ஸம்ஸர்க்கம் அதை விளைத்ததோ அந்தப்பாதகத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமென்றுங்கூறுகிறார். வியாக்கியாதாவானமாதவர், ஸம்ஸர்க்கமென்றுற் கூடப்போவது, சாப்பிடுவது, இருப்பது முதலானவை யென்கிறார். கண்ணுவரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

சக.யாஜ்ஞவல்கியவிஜஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்த காண்டம் (ங-வது காண்டம்), உசு0-ம் சுலோகத்தில் — "மகாபாதகசதுஷ்டயம் செய்தவனேடு ஒருவருஷத்துக்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன ஐந்தாவது மகாபாதகன. அவனுக்கு மற்றமகாபாதகிக்குச் சரியானபிராயச்சித்தமுண்டு" என்கிறா.

மனு, விஷ்ணு இவ்வாறே சொல்லுகிறா.

வியாக்கியாதாவான விஜ்ஞானேசுவரர் "எந்தமகாபாதகியுடைய ஸமஸர்க்கியாயிருந்தாலும் அவனுக்குமரணாந்தப்பிராயச்சித்தங்கிடையாது; அவனுக்கு விரதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; மரணமவிரதமென்று; ஆகையால் அவனுக்கு கஉ-வருஷப்பிராயச்சித்தந்தான் உள்ளது" என்றும,

"மகாபாதகிகள் நான்குபெயர்கள் என்றுகுறிப்பிட்டு அவர்களோடு சேர்ந்தவன் ரு-வது மஹாபாதகியென்று வெளிப்படையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், அவர்களென்பது ஈதாவனைக் குறியாதாகையாலும ஐந்தாவனுடன் க-வருஷம் ஸமஸர்க்கஞ்செய்பவன மகாபாதகனல்லவென்பது நிச்சயமாகிறது" என்றும,

"ரு-வது மகாபாதகியோடு க-வருஷம் சேர்ந்திருக்கும் ஆறாவன பதிதனல்லனுகையால் அவனுக்குத் துவிஜாதிகர்மங்களுக்கு ஹானிகிடையாது; ஆனால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாமலிருக்கும் பாபிகளோடு ஒருகாரியமுஞ்செய்யக்கூடாதென்று ஸாமான்யமாய்ச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஆறவனும பதிதனல்லனெனினும் அல்பப்பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனதான்" என்றும்,

"மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிவிஷயத்திற் சொல்லப்பட்டநியாயமே அதிபாதகி, பாதகி, உபபாதகி ஸம்ஸர்க்கிகள் விஷயத்திலும் பிரவிர்த்திக்கும்" என்றும் சொல்லுகிறார்.

"தேவலர்:—பதிதனேடு போஜன ஆஸன சையாதிகளெல்லாவற்றையும் ஒருவருஷம் விடாமற்செய்பவன் பதிதனாகிறான்."

சஉ. வஸிஷ்டதர்மம், க-அத்தியாயம், உஉ-ம் சூத்திரம். — "பதிதனேடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பதிதனாகிறான், அவனுக்கு யஜனம் அத்தியயநம் செய்

விப்பதாலும், அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் அன்று. ஆனால் ஓரே ஆஸனம் முதலியவற்றை உபயோகிப்பதாற்றான்'' (யஜனம் முதலிய மூன்றால் உடனேபதிதனாகிறானென்பதும் மற்றவையால் ஒருவருஷத்தாற் பதிதனாகிறானென்பதும்பொருள்)

இதையே விஷ்ணு வெளிப்படையாயச் சொல்லுகிறார் மனு, ௧௧-ம் அத்தியாயம், ௧அ௧-ம் சுலோகத்தில் இவ்வாறே கூறுகின்றார்.

மேற்சொல்லிய பராசரர், மாசவர், யாஜ்ஞவல்கியர், விஜ்ஞானேசுவரர், மனு, விஷ்ணு, தேவலர், கண்ணுவர், வசிஷ்டர் முதலியோர் வாக்கியங்களால், பதிதனோடு ஒருவருஷம் விடாமற் சகபோஜனம் சகசயனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்பவன் பதிதனாகி அப்பதிதனுடைய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டியவனாகிறான் என்பதும், ஒருவருஷத்திற்குக் குறைந்தகால சம்ஸர்க்கத்தால் ஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமும் அதனிமித்தமேற்படும் பிராயச்சித்தமும் படிப்படியாய்க் குறைந்துபோமென்பதும், ஐந்து நாளைக்குட்பட்ட ஸம்ஸர்க்கத்திற்குத் தோஷமுமில்லை ஆனபடியால் பிராயச்சித்தமுமில்லை என்பதும், ஆனால் பதிதனுக்கு யஜனமும் அத்யயனமும் செய்விப்பதாலும் அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் உடனே பாதித்தியம் நேரிட்டு அதற்குரிய பிராயச்சித்தமும் அவசியமாயேற்படுகிறது என்பதும், பதிதனுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தினிமித்தம் பதிதனாகிறவனுடன் ஒருவருஷத்திற்குள் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பாதித்தியமடையாமல் அல்பபிராயச்சித்தத்திற்கு மாத்திரம் ஆளாகிறானென்பதும், அப்படிப்பட்டவனின் ஸம்ஸர்க்கிக்கு (பதிதஸம்ஸர்க்கிபரம்பரையில் மூன்றாம்படியிலுள்ளவனுக்கு) தோஷமேயில்லையென்பதும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

மேற்சொல்லப்பட்டயாவும் யுகாந்தரவிஷயங்களேயென்று அடியில்வரும் ஸ்மிருதிவாக்கியங்கள் விளக்கும்.

௩௯ ஹேமாத்ரி (பிராயச்சித்தகாண்டம் ௩0௭-ம் பக்கம்), பிராயச்சித்தப்பிரமாணஞ்சொல்லும் பிரகரணம்

"'எவன் எவனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறானோ அவனும் அவனுக்குச்சரியாகிறான். ஸம்ஸர்க்கத்தின் சுத்திக்காக அவன் அவனுடையவிரதத்தையே செய்யவேண்டும்' என்று வியாசர்சொல்லியதும்,

'பதிதனோடு ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்பவன் ஒருவருஷத்திற் பதிதனாகிறான்; யஜனம் அத்தியயனம்செய்வித்தலாலும் விவாஹத்தாலும் உடனே பதிதனாகிறான் சயன ஆஸனாதிகளால் உடனே பதிதனாகிறதில்லை; பதிதஸம்ஸர்க்கி பதிதனுடைய விரதத்தையே ஆசரிக்கவேண்டும்' என்று மனுசொல்லியதும்

யுகாந்தரவிஷயங்களேயாம்."

"சுமந்து:— பிரஹ்மஹத்தி, சுராபானம், (சுவர்ண) ஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் கலியுகத்தில் இந்நான்குமே மகாபாதகமெனப்படும்.

மகாபாதகங்கள் நான்கு என்றதினுலும், நான்கே என்றதிலுள்ள ஏகாரத்தாலும் கலியுகத்தில் மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிக்கு மகாபாதகித்துவம் கிடையாதென்று நிச்சயமாகிறது.

"ஸம்ஸர்க்கி மகாபாதகி ஆவனுயின் அவனுடைய சம்ஸர்க்கிக்கும் மகாபாதகித்துவம் உண்டாகும். இவ்வாறே முடிவின்றித் தொடர்ச்சியாய் வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆகையாற் கலியுகத்தில் நேராக (தானே) மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கஞ் செய்தவனுக்குங்கூட மகாபாதகித்துவங்கிடையாது. அவ்வாறே பராசரராலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது"

"பராசரர்:—கிருதயுகத்தில தேசத்தையும், திரேதாயுகத்தில் கிராமத்தையும், துவாபரத்தில் செய்தகுலத்தையும, கலியுகத்தில் செய்தவனையும் தள்ளவேண்டும்."

"வியாசர்:—கிருதயுகத்திற் சம்பாஷணத்தாலும, திரேதையில் ஸ்பரிசத்தாலும், துவாபரத்தில் அன்னததாலும், கலியிற்செய்கையினுலும் பதிதனுகிருன்."

"ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம்:—கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்ககதோஷமில்லை"

"ஸ்மிருதிகாமதேனு:— மகாபாதகியுடைய ஸமஸர்ககதோஷமே கலியிலில்லை."

"பல ஸ்மிருதிவசனுர்த்தங்களின் பரியாலோசனையால் பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமில்லையென்பது பாதித்தியமில்லையென்பதைக் குறிக்கின்றதென்றும், ஆனுல் அவனுக்கு ஸம்ஸர்க்கப்பிராய்ச்சித்தம் கலியுகத்திலுமுண்டென்றும் சொல்லவேண்டும்."

மேற்சொல்லப்பட்ட ஹேமாத்திரிவசனங்களால் இக்காலத்தில் ஒருவருஷ பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குங்கூட பாதித்தியமில்லை, ஆசலினுற்பாதித்தியத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமில்லையென்பதும், ஆனுல் யுகாந்தரததில் ஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படியிலுள்ளவனும ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனுயிருப்பதுபோல் கலியுகத்தில் முதற்படியிலுள்ளவன் சம்ஸர்க்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனுகிருனென்பதும், மற்றயுகங்களில் ஒருவருஷஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படாமலிருப்பதுபோற் கலியுகத்தில் முதற்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படவில்லையென்பதும் யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியவையே.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் இவ்வாறுசொல்ல, ஸம்ஸர்க்கதோஷமானது தொடர்ச்சியாய் முடிவில்லாமல் இக்கலிகாலத்தில் எவ்விதத்திலாவது ஒட்டிக்கொண்டே செல்லுகின்றதென்று சொல்லும் பண்டிதர் மொழிக்கு எதிர்மொழியுமுண்டோ?

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைப்பற்றி 'மாயூரநியாயம்' என்று ஒருநியாயம் இப்பொழுது வழங்கிவருவதாக நான் கேள்வியுற்றதுபோல் வேறுபலரும் கேள்வியுற்றிருக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். அந்தநியாயம் இன்னதென்று தர்மசாஸ்திரங்களொன்றும் விளக்கவில்லையாயினும் ஒருநண்பர் என்மேல்தயைகூர்ந்து ஒருதாரணத்தால் அதை விளக்கிக்காட்டி, அவ்வுதாரணம் மாயூரத்திற் சிலநாளைக்குமுன் நடந்தவர்த்தமானமென்றனர். இவ்வர்த்தமானம் மேற்சொல்லிய 'மாயூரநியாயத்தை' விளக்க எனக்கு உதவியதுபோற் பிறருக்கும் உதவுமெனக்கருதி அதை நான் கேட்டவாறு அடியில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

மாயூரத்தில்நடந்த வர்த்தமானம.

மாயூரத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவென்னும் பிராமணர்மேல் மாத்ஸரியமுடைய இராமசர்மாவென்னும் பிராமணர் கிருஷ்ணசர்மாவை மடக்க ஒருபாயம் கண்டேனென்றார். ஹரிசர்மாவென்பவர் அஃதென்னவெனறார். 'கும்பகோணத்தில் சமுத்திரயாத்திரைநேரிடப்பெற்ற ஒருபிராமணப்பெண்ணுக்கு விவாஹம் நடந்ததறிவீரோ; அவ்விவாஹத்திற்கும் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் எப்படியாவது ஒருசம்பந்தம் கற்பித்துவிடலாமென்று எண்ணுகிறேன்' என்றார். ஹரி, அதனாற் பயன் என்ன? என்றார். 'வர்த்தமானமறியாதவர்போற் பேசுகின்றீரோ, நமதூரிற் சிலவலியோர் அந்தவிவாஹம் தோஷமுடையதென்று பலவிதத்திலும் பறைமுழக்கி அவ்விவாஹத்திற்கும் யாருக்கும் தம்மால் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் கற்பிக்கக்கூடுமோ அவரையெல்லாம் தம்மிச்சைபோற் பம்பரமாய் ஆட்டிவைப்பது அறியீர்போலும், இச்சமயத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவை ஏன் வாட்டவழிதேடக்கூடாது' என்றார். ஹரி 'அவ்விவாஹம் உண்மையில் தோஷமுடையதுதானோ? நீர் விசாரித்தீரோ? சாஸ்திரங்கள் என்னசொல்லுகின்றனவோ?' என்றார். 'நீர் உலகநடையறியாதவரென்றெண்ணுகிறேன்; கிருஷ்ணசர்மாவின கொட்டத்தையடக்கச் சமயம்வாய்த்ததென்று நம்மூர் வலியோர்வழியை அநுசரித்து விவாஹம் தோஷமுடையதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிராமல் எந்தப்பித்தனாவது சாஸ்திரத்தைக் கிண்டிக்கிளறி உண்மையாதென்று விசாரிக்கப்புகுவானோ? உண்மை வேறுவிதமாயிருக்குமென்றே நம்புகிறேன். ஆயினும் அதை வெளியிடுவது நமக்குக்காரியஹானியன்றோ? இச்சூக்ஷ்மமறியாதவரோ நம்மூர்வலியார்? தம் பழைய பகையையெல்லாப் தீர்க்க வாய்த்தசமயத்தை வலியத்தள்ளும்மதியீனரோ அவர்?' என்றார். ஹரி 'நன்று! மாயூரம் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் கும்பகோணம்விவாஹத்திற்கும் எப்படிச் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்போகிறீர்?' என்றார். 'அது வெகுஎளிதில் முடியுங்காரியம், நம்மூர்வலியோர் அதற்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றனர்; அக்கும்பகோண விவாகத்தில் மாயூரத்திலிருந்து ஒருவர்போய்த் தாம்பூலம்வாங்கினர்; அத்தாம்பூலம் வாங்கினவர்செய்த பிதுர்சிராத்தத்தில் வேறொருவர் அபிச்ரவணதக்ஷிணைவாங்கினர்; அத்தக்ஷிணைவாங்கினவரைக் கிருஷ்ணசர்மா அமாவாசைதினம் ஹிரண்யசிராத்தத்திற்கு வரித்தான்; கிருஷணசர்மா இவ்வாறு அகப்பட்டுக்கொண்டான்; என்வலையிற் சிக்கிக்கொண்டான்; என்மனம்போல் அவனை இனி ஆட்டுவிப்பேன்' என்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்திலுள்ள சம்பந்தத்தொடர்ச்சி போன்றதற்கே மாயூரநியாயமென அவ்வூர்வலியோர் நலலநாளில் நவின்றனாபோலும்.

பெண்களின் விவாஹத்தைப்பற்றித் தர்மசாஸ்திரங்கள்யாவும் முறையிடும் நியாயங்களையும் ஸமஸாக்கதோஷத்தைககுறித்துள்ள தர்மசாஸ்திரவசனங்களையும் சிறிதேனுங்கருதுவோர் மாயூரததில் தர்மசாஸ்திரம படும்பாடடுககு நோவரோ, வலியாரால் மெலியார் வருநதுவதறகு நோவரோ, எதற்குததான நோவரோ அறியேன்.

நியாயத்தையும் உண்மையையும் தெரிந்துகொள்ளச் சாவகாசமும் இஷ்டமுமில்லாதசிலர் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகததீர்மானத்திற்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்லவென்று பிரதாபஞ்சொல்லிககொண்டதின் பயனிது; இஃதன்றி இப்பொழுது ஓர்ஊருக்குப் பலஸ்மிருதிவிதாயகர்கள ஏற்பட்டுவிட்டார்கள்; சிலஇடங்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றித தர்மசாஸ்திரம் விதிததுவருகிறார்கள, இன்னும தாமசாஸ்திரங்களிற் சிரததையுள்ளவாபோல் வேஷங்காட்டிச் சிலர் சாஸ்திரததினமேற பழியைச்சுமததித தங்களவிம்பும் பிரதாபமும் எவ்வளவுதூரஞ்செல்லுமெனபதைப் பரீக்ஷைபாாககிறார்கள். ஒருவற்கேற்க மற்றொருவன் பிராயசசிததார்கனென்று உணமையிறறொன்றினாலும் அவனுக அதைப் பாவமென்றுணாநது பசசாத்தாபபபட்டுப் பரிகாரந்தேடிக்கொணடாலன்றிப பிறருடைய நிாப்பநததிறசாக னெனசெயதாலும் பிராயச்சிததம் செய்துகொணடவனாக எண்ணப்படுதல சாஸ்திரமுறையோ? நீ எவ்வாறெண்ணினுமெண்ணுக நான பிராயசசிததமென்று விதிப்பதை நீ செய்யவேண்டும்; பிராயச்சிததஞசெயதுகொணடேனென்று சொனனாலும் போதுமென்று சொல்லிககொணடு தர்மவிரோதிகளான சிலா தஙகள அகம்பாவப்பெருககாலும, செல்வச்செருககாலும பராதீனாகளான ஏழைகளை ஹிம்ஸிப்பதை நோக்கிநிற்பதும் ஸாதுககளுககுத தாமமாகுமோ? இவ்வாறு அதிக்கிரமங்கள் நடவாவண்ணமும் சாஸ்திரமானது அகமபாவிகளுககுத தஙகள அதிகாரத்தைக்காட்டுவதற்கு ஒருஸாதனமாய் ஆகாவண்ணமும ஆதாககிரகிகக வேண்டுமென்று ஸாதுக்களை மிகவும் பிராாததிததுக கேட்டுககொள்ளுகிறேன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

வைதிக வழியை மருவின ரொன்போா
தருமநான் முழுவதுந் தககவா றுணாந்து
நன்னெறி நின்று நலவழி யுணாததிச
சத்தியஞ் சாந்தி தயைதவ முடையராய
யாவரு மதிக்க விலங்குவோ ரலரோ
இக்கா லததி னிடையே பலர்தாம
வறுமை மிகுததே வயிறறின் கொடுமையால்
வைதிக வேடம் வகித்துழல் பவராய்
அயலோ ரேவல ராயின ரந்தோ
இநநிலை மாறவு மெங்கணும் வைதிகம்
பண்டை நிலையிற் பயனுற நிலகவும்
சத்திய மோங்கவுந் தருமந் தழைப்பவும்
நித்திய நிமலனை நிதம்வழுத் துவனே.

ஸ்ரீரஸ்து.

அநுபந்தம்.

ருக்ஷாதிரூபகாரணாநி ॥

க. யாஜ்ஞவல்க்ய, விஜ்ஞாநேச்வரீயம் ப்ராயச்சித்த ப்ரகரணம், ௨௫௭-வது ச்லோகம்.

அநபிஸந்தி ப்ரோக்ஷ ஸுராபாநஸ்ய த்ர ஜாலேநக । (ப்ரஜ்ஞாநே ந ஸ்வரூபியே) அத்ர ப்ராமாதிகே ஸுராபாநஸ்யாப்ரோக்ஷ ப்ரோக்ஷய ஸ்யாவளா ஸுராபாநம் (அப்ரகாசம்) ப்ராயச்சித்தம் இதி [illegible]; அதஸ்து ஸம்ஸ்காரமாத்ரம் [illegible] அபிஸந்தி தமேவ ஸுராபாந ப்ரோக்ஷ ஸுராபாநஸ்ய ப்ரதஸ்திதி [illegible] ।

௨. போதாயந தர்மம், ௨-ம் ப்ரச்நம், ௧-ம் அத்யாயம், ௧-சூத்ரம்.

(அதோ) ப்ராயச்சித்தாநி வக்ஷ்யாமோऽவிஜ்ஞா தாநி விசேஷதः । அவிஜ்ஞாதாநி [illegible] ।
(அஸ்ய வ்யாக்யா) [illegible]
[illegible] ப்ராயச்சித்தீத்யவதாநி ॥
ஆபஸ்தம்ப அத்யாயமும், ௧-சூத்ரமும் இதுவே.

௩. விஜ்ஞாநேச்வரீயம், யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ராயச்சித்த ப்ரகரணம், ௨௫௦-வது பக்கம்.

தத்ர யதி க்ருத்வா ஸ்வயம் [illegible] ப்ராயச்சித்தம் [illegible] ஸ்வயம் [illegible] “கேநசித் [illegible] ப்ராயச்சித்தம்” இத்யநேந வசநேந, [illegible] ॥

பராசரமாதவீயம், ப்ராயச்சித்த ப்ரகரணம், ௩௫௦-வது பக்கம்.

யதி [illegible] ஜ்ஞாநாய [illegible] பாபம் ப்ரகடம் [illegible] ததா ப்ராயச்சித்தம் [illegible] பவதி ॥

44 3ம்

௪. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், க-பிரச்னம், எ-ம் படலம், உ[illegible]ம் கண்டம், க[illegible]ம் சூத்திரம்.

[illegible]

௫. கௌதம தர்மம், உக-ம் அத்தியாயம், கஎ-கஅ-ம் சூத்திரங்கள்.

[illegible]

யாஜ்ஞவல்கியம், ௩-ம் அத்தியாயம், உஅ௫-ம் ச்லோகம்.

[illegible]

௬. "ஹேமாத்திரி, பிராயச் சித்தப் பிரகரணம், மைசூர்ப் பதிப்பு, ௪கஉ-ம பக்கம்.

[illegible]

௭. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௩௪௯-வது பக்கம்.

[illegible]

௮. ஹேமாத்திரி, பிராயச் சித்தப் பிரகரணம், ௪கஉ-ம்- பக்கம்.

[illegible]

௯. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டாரம்பம், உ௦௫-ம் பக்கம்.

[illegible]

௧௦. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௯௩௭-ம் பக்கம்.

[illegible]नः । ख्यापनेनानुतापेन तपसाध्ययनेन च । पापकृन्मुच्यते पापात्तथा दानेन चापदि ॥ यथा यथा नरोऽधर्मं स्वयं कृत्वानुभाषते । तथा तथा त्वचेवाहिस्तेनाधर्मेण मुच्यते । इति ॥

௧௧. பராசரமாதவீயம், பரிஷத் லக்ஷணப் பிரகரணம், ௫௦௭-ம் பக்கம்.

वेदवेदाङ्गविदुषां धर्मशास्त्रं विजानताम् । स्वकर्मरतविप्राणां स्वकं पापं निवेदयेत् ॥

௧௨. வசிஷ்டம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௫-ம் சூத்திரம்.

अव्रतानाममन्त्राणां जातिमात्रोपजीविनाम् । सहस्रशः समेतानां परिषत्त्वं न विद्यते ॥

(வேறொரு பதிப்பில் இது ௬-வது சூத்திரம்)

பராசரஸ்மிருதி-௧௨-ம் அத்தியாயம், ௧௧௭-ம் சுலோகமும் இதுவே

௧௩. வசிஷ்டம், ௩-ம் அத்தியாயம், ௭-ம் சூத்திரம்.

चत्वारो वा त्रयो वापि यं ब्रूयुर्वेदपारगाः । स धर्म इति विज्ञेयो नेतरेषां सहस्रशः । (வேறொரு பதிப்பில் இது ௬-ம் சூத்திரம்.)

௧௪. போதாயன தர்மம், ௧- பிரசனம், ௧- அத்தியாயம், ௧- கண்டிகை ௯-ம் சூத்திரம்.

तदभावे दशावरा परिषत् ([illegible]) पञ्च वा स्युस्त्रयो वा स्युरेको वा स्यादनिन्दितः । प्रतिवक्ता तु धर्मस्य नेतरे तु सहस्रशः ॥

௧௫. கௌதம தர்மம், ௨௮-ம் அத்தியாயம், ௩௦ ௩௧-ம் சூத்திரங்கள் (புஸ

अनाज्ञाते दशावरैः शिष्टैरूहवद्भिरलुब्धैः प्रशस्तं कार्यम् । चत्वारश्चतुर्णां पारगा वेदानां, प्रागुत्तमा

தகத்தில், உ-அ-ம்அத்தியாயம் என்று எழுதப் பட்டுள்ளது.)

[illegible]

கசு. போதாயன தர்மம், க- பிரசனம் க-அத்தியாயம், க- கண்டிகை, கரு-ம்சூத்திரம்,
வஸிஷ்ட தர்மம், ககூ-ம்அத்தியாயம கூ-ம்சூத்திரம்.

[illegible]

[illegible]

கஎ. ஹோமாதி பிராயசித்தப் பிரகரணம். காராக்கிருகப்பிரவேசம, கஅக ம்பக்கம் (மைசூர்ப் பதிப்பு)

[illegible]

கஅ. போதாயனதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், உ-பிரச்னம், க-அத்தியாயம், உ-ம்கண்டிகை, க-முதல் கூ வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

[illegible]

௯௯. ஸ்மிருதிச நாசரம், கலிவர்ஜ்ய ப்பிரகரணம்.

[illegible]

பராசரமாதவம், ௭-ம அத்தியாயம்:—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ0. கௌதமதர்மம், க0-ம அத்யாயம், க - சூத்திரம்.

உக. கௌதமதர்மம், க0-ம அத்தியாயம், க - சூத்திரம்.

உஉ. கௌதமதர்மம், உக-ம அத்தியாயம், ச - மற்ற சூத்திரம்.

பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், எ - ம் ச்லோகம்

இரகுவம்சம் ... மஹாகவ்ய - கூ0 - ம் ச்லோகம்.

உச ஆபஸ்தம்பதர்மம் உ பிரச்னம் கூ-ம் படலம், கரு-ம் கண்டம், உ௬- ... உரு-உக-ம் சூத்திரங்கள். (புஸ்தகத்தில், எ-ம் படலம் என்றெழுதப் பட்டுள்ளது.

உரு. விஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், காமபானப் பிரகரணம், ருரு-ம் பக்கம்.

ஆிஜா தீ நா 8ஸ஁்ய ந 8ிஜ்ா ஓா நஃ ॥

வ ஶஸ்ா நா०வெ்கஜ-ு ஸ-ஆிஜா தீ நா०
ா ஷ௦ணா ஸ-ஞீ க வு திம ஹீயாஜ ॥

ஆிஜா கிகஜ-ு ஜெஹ்ா ஹா நிஃ வ க ந०

ஸ०ஸம-ு 8ா வரெ ஆிவுஃ வதி தாஓிஷ
கா ீ தஃ॥ (8ா யவவ்ா வ்ா) கத விவுமஹ
ண०க்ஷ கியா ஓர-வுகக்ஷண०॥

வாமஶீகா०ஜெ தாஜெ த-०வுதவெஸஸ
ஒவரீ-ுநா । 8ஓி நாயஃ । ஸஒவஏ-ுநா நக-
ஜெநீயஸாவி ஜஒவ ஏ-ுா, நயா நஸ்ு நி
ஷிஜஸ்வா ஓி ிஸாவஃ ஜதி । ஞநவாமநாஉ
ஸ-ுா நாவுய காஸவஷி ஞவநிஸ०வாமா ஓி
ஜதுிக யாவதாஸாஓிமா நஜாநீய-

உக - ஒவநய நாஓி தா்வாம ॥
உச - கதீ ஹா்யிகாமம ஜெவஸ ுவதி
உரு - ஸாா ிஷாா ।
உகூ - வ०ததிஜூ ॥

கதவஸ வாம-வ நயாகக தஓாஷ
ஸ்ு உவநய நஜெ8வவாயஷிதீ8-க்ஷ ஜநாநா
மாஜெஹ-ுஜெஹ-ுாஜெ8ஜ-ுாத கஜ-ுவஒவா8ெ
ஞீ நிவநஜெ நஃ । ஜெவஜிக०மாஷி-ுகஜெஜ
ஜெநா ஆிஜா நா8வ8ூஜ்ஜெத ஜதி॥

[illegible]

௨௬. மனுஸ்மிருதி, ௨-ம் அத்தியாயம், ௨௭-மந்திரம் (௧௧௯-ம் பக்கம்)

௨௧ - [illegible]

௨௨ - [illegible]

௨௩ - [illegible]

௨௪ - [illegible]

௨௫ - [illegible]

௨௬ - [illegible]

௨௭. ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம், ௧-பிரச்னம், ௧-படலம், ௩-கண்டம், ௨௧-௨௨-௨௩-௨௪-௨௫-௨௬-௨௭ ஸூத்ரங்கள்.

௫ - [illegible]

௬ - [illegible]

௨௮. ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம், ௩-பிரச்னம், ௧-படலம், ௨-ம் கண்டம், ௫ - ௬-ம் ஸூத்ரங்கள்.

ஆபஸ்தம்ப தர்மம் க-மபிரச்னம், ௯-ம்ப டலம், எ-அ-௯-க௦ ம ஸூத்ரங்கள்

எ - [illegible]

அ - [illegible]

௯ - [illegible]

[illegible]

க௦ - [illegible]

[illegible]

[illegible]

உ௯. ஆபஸதமப தாமம், க-பிரசனம, க௦-மபடலம, அ, ௯, கக-ம ஸூத்திர ஙகள்.,

அ - [illegible]

௯. [illegible]

கக - [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப தாமம், க-பிரசனம், ௯-ம் படலம, உ௪-ம்கண்

௯ - [illegible]

எ - [illegible]

டம், கா-எ-அக, ம்ரு த்திரங்கள.

அ - ஶஷடுணுதஸ்ராவிஜ்ஞாதஃ ॥
க - ஞூதேரயீனுஷ்யயா ॥

க0. போதாயன நாமம், உ-ம் பிராண ... அந்நியாய ம், க ... ண்டிகை க அ-க க-உ 0ம் ரு த்திரங்கள.

கய வதிதாஸ்வேஸாய யஜுர்ம் ஶ்ரு யமிதரொதராயா ஜகா உதரொதாரா ஷ்ராவ காஜிரொவிவஹஸா நா: வக்தா நுஸஞிஷ்டாஜ் ஷு ஷுயாவிஷ்ஷுரா:வு வ்ஜதா ஷுலெதவசாராஷ்ராது ஸம் வுதிவத்ரெததி தயாவி நவெஸம் ஜியஃ வததிதலெதெத நவெஷிதஷ் ஜெஹுதெநாவி ஸாஊஞ நயெச ॥

கக. ... அந்நியா யம் ... .

வ்ாஶவநய நாச காசேவாராகாசேவாதகா சேஷகஃ ॥

ஹ்ரதக்ஜிதாகூராயாம் । நதமஸாரா- வா நாதஷ்தி வு ஸம்ஶஃ ॥

சமஶிராஃ

கஸ்ஷீயக்ஸ்ஷ வஷடுாணி பாரெஶாவா வஷ்டிக ஷெஷாஶயஃ । வ்ாய ஶ்ரீத்ராஷு் ஜேஹடு ஜுி வியொரொஶிணவவவ ॥

விஷூஃ.

ஷ்ணா ஜஸுஂ வுதாதஷ்ஂ வுஷாநாம் ரொஶிணா ஞயா । வாரெதா பாரெஷுஃ தா தஷஃ ஸவுவாலெவஷ்யம் விபிஃ ॥

ஶஜூஃ

உளெநகாதஶ வஷடுஸ்ஷ வஞ வரூாச வரஸ்ஷு । வாயஶ்ரீதுஞரெசு ஜ்ராதா வி- தாவாஸ்ஜ் ஸூஹுஜ்ஜநஃ ॥

சரதா பாஶதாஸ்ராஸ்ஷ் நாவராயொ

[illegible]

[illegible]

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௨. யாஜ்ஞயவல்க்கிய விஜஞயானேச்வரீயம், பிராயச்சித்தப பிரகாணம், ௩-ம் அத்தியாயம, ௨௬௧-௪ சுலோகம, ௬௫-ம்பக்கம.

௩௩, வசிஷ்ட தர்மம், ௧௩-ம அத்தியாயம் ௫௧ - ௫௨. ௫ சூத்திரங்கள் ௩ம்

ஶ்ரத்ததாந: ஶுபாம் வித்யாமாததீதாவராதபி । அந்த்யாதபி பரம் தர்மம் ஸ்த்ரீரத்நம் துஷ்குலாதபி ॥

(மனு, உ-ம் அத்தியாயம், உ௩அ- வது சுலோகம்.)

உபதாரஶ் க்ஷத்ரியாதயோ ஸ்வதர்மஸ்தா: ஸர்வஜ்ஞா நியுக்தா பாபஸம்ஸாரா:, ப்ரதிநிஷித்தம் ப்ராயஶ்சித்தஸ்ய கர்தாரோ வக்தாரஶ், ஶாஸ்த்ரார்த்தவேதார:, பாபவிநாஶ விதாயகா: ஸ்வதர்மஸ்தா: தேஷாம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய கர்தார: பாபஹரணா: ப்ராயஶ்சித்தாநி பாபநிர்ணயே ஸமயா ஸர்வாவஸ்தா தேநாயகம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஸர்வ யாசரணீயமேவ ॥

(௩௪. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்த பிரமாண பிரகரணம் ௪0௬-௪0எ-ம் பக்கங்கள்)

தேஷாம் ஸம்ஶயே த்ரிவாதிதமேவ

(௩௫. போதாயன தர்மம், ௧-பிரசனம் ௧-அத்தியாயம், ௧-கண்டிகை, ௧௫-ம்-சூத்திரம்.)

புருஷஶக்த்யபராதாநுபந்தம் விஜ்ஞாய தண்டநியோக: ॥

(கௌதமம், ௧௨-ம் அத்தியாயம், ௫௧-சூத்திரம்.)

தம் தேஶகாலௌ ஶக்திம் ச வித்யாம் சாவேக்ஷ்ய தத்வத: । யதார்ஹத: ஸம்ப்ரணயேந் நரேஷ்வந்யாயவர்திஷு ॥

(மனு, எ-ம் அத்தியாயம், ௧௬- ம் சுலோகம்.)

அநுபந்தம் பரிஜ்ஞாய தேஶகாலௌ ச தத்வத: । ஸாராபராதௌ சாலோக்ய தண்டம் தண்ட்யேஷு பாதயேத் ॥

(மனு, அ-ம் அத்தியாயம், ௧உ௬- ம் சுலோகம்.)

ஜ்ஞாத்வாபராதம் தேஶம் ச காலம் பலமதாபி வா । வய: கர்ம ச வித்தம் ச தண்டம் தண்ட்யேஷு பாதயேத் ॥

(யாக்ஞவல்கியம் ௧ - அத்தியாயம் ௩௬எ-ம் சுலோகம்.)

௧௬. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௧௯-ம்அத்தியாயம், ௧௪ ம்சூத்திரம்.

[illegible]

௧௭. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், சிராத்தகாண்டம், மைசூர்ப்பதிப்பு, ௨-ம்பக்கம.

[illegible]

[illegible]

வசிஷ்ட தர்மம், ௨0-ம் அத்தியாயம், ௨௧-ம்சூத்திரம

[illegible]

௧௮. ஹேமாத்ரி பிராஜாபத்திய கிரு

[illegible]

ச்ராப் பிரத்தியாம் நாயப் பிரகரணம், (மைசூர்ப் பதிப்பு, ௩௪௩-௩௪௫-ம் பக்கங்கள்

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 । 𑌤𑌿𑌲𑌹𑍋𑌮𑌸-
𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌜𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾-
𑌯𑌾𑌃 [illegible] ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 [illegible] । [illegible] ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤-
𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯 [illegible] 𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] ॥ [illegible]

௩௪. பாராசரமா தவீயம், ப்ராஹ்ம ஹத்தியாப்பிராயச்

சித்தப் பிரகரணம், கக-உ-கக-ம் பக்கங்கள்.

நஃ புண்யம் மஹாபாதகநாசநம்। சதுர்யோஜந விஸ்தீர்ணம் சதயோஜநமாயதம்॥ ராமசந்த்ரஸமாதிஷ்டம் நலஸஞ்சயஸஞ்சிதம்। ஸேதும் த்ருஷ்ட்வா ஸமுத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மஹத்யாம் வ்யபோஹதி॥

விஜ்ஞாநேச்வர:

யதோக்தப்ரகாரேண யாத்ராம் க்ருத்வா ஸேதௌ த்ருஷ்டே ஸதி தஸ்யாபக்ஷய:।

ஸேதும் த்ருஷ்ட்வா விசுத்தாத்மா த்வவகாஹேத ஸாகரம்। புந: ப்ரத்யாகதோ வேச்ம வாஸார்த்தம் உபஸர்பதி॥ ஸப்ருத்யஸ்து க்ருதம் குர்யாத் ப்ராஹ்மணபோஜநம்।

சo. பாராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், எ-முதல் கக-வரையிலுள்ள சுலோகங்கள்.

ஸம்ஸர்கமாசரேத்விப்ர: பதிதாதிஷ்வகாமத:। பஞ்சாஹம் வா தசாஹம் வா த்வாதசாஹமதாபி வா॥ மாஸார்த்தம் மாஸமேகம் வா மாஸத்ரயமதாபி வா। அப்தார்த்தமப்தமேகம் வா பவேதூர்த்வம் து தத்ஸம:॥

பதிதஸம்ஸர்கே ப்ராயச்சித்தம் விதாதும் தத்ஸம்ஸர்கஸ்ய நிமித்ததாம் தர்சயதி ஸம்ஸர்கநிமித்தாநி

அத்ர விப்ரக்ரஹணம் க்ஷத்ரியாதேரப்யுபலக்ஷணம் தத்ஸம்ஸர்கஸ்ய நிமித்தாநி

ததா ச மநு:

யோ யேந பதிதேநைஷாம் ஸம்ஸர்கம் யாதி மாநவ:। ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்கவிசுத்தயே॥

𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿

𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌕𑌣𑍍𑌵𑌃

𑌆𑌸𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌲𑍍𑌲𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌲𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿॥

சு க. யாஜஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயசித்த காண்டம், (ந-வது காண்டம்) உகூ0-ம் சுலோகம்.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 [illegible] 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌃। 𑌯𑌤𑌿𑌃 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 [illegible] 𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 [illegible]।

[illegible] 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 [illegible] 𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 [illegible]। [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible]

யாஜ்ஞ வல்கிய வி ஜ்ஞாநேச்வரீயம், ப்ராய ச்சித்த காண்டம் (௩-வது காண்டம்,) ௧௨௦-ம் சுலோகம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌤𑌥𑍋𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍. 𑌏𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾 𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 । 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑍇 𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌏𑌕𑌯𑌾𑌨, 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌸𑌨, 𑌶𑌯𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑍌𑌨𑌸𑍍𑌰𑍌𑌵𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌏𑌕𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌸𑌂𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣. 𑌏𑌕𑌯𑌾𑌨, 𑌭𑍋𑌜𑌨, 𑌆𑌸𑌨, 𑌶𑌯𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌾

யாஜஞவல்க்கிய விஜஞானெசுவரீயம்- பிராயச்சித்தகாண்டம்- (௩-வது க...) ௨௬௦-ம் சுலோகம்.

௬௨. வசிஷ்டஸ்மிருதி, ௧-அத்தியாயம், ௨௨-ம் சூத்திரம்.

மனு, ௧௧ - அத்

இயாயம், க௬௦- க௬௪- ம்சுலோகங் கள்.

நாஸநாஶநாத் । யோயேந பதிதேநைஷாம் ஸம்ஸர்கம் யாதி மாநவ: । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்க விஶுத்தயே ॥

௬௩. ஹேமாத்ரி(மைசூர்ப்பதிப்பு ௪௦எ-ம்பக்கம்) பிராயச்சித்தப்பிரமாணம் சொல்லும் பிரகாணம்.

வ்யாஸ: — யோயேந ஸம்வஸேத்வர்ஷம் ஸோபி தத்ஸமதாமியாத் । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்க விஶுத்தயே ॥

யத்ர்க்ஷ்ஜநந்நா । ஸம்வத்ஸரேண பததி பதிதேந ஸஹாசரந் । யாஜநாத்யாபநாத் யௌநாத் ஸத்யோ ந ஶயநாஸநாத் ॥

யாஜநாத்யாபந யௌநாநாம் ப்ரத்யஸ: வர்ஜநாத் யதஸ்தத: ॥

யோயேந பதிதேநைஷாம் ஸம்ஸர்கம் யாதி மாநவ: । ஸ தஸ்யைவ வ்ரதம் குர்யாத் தத்ஸம்ஸர்கவிஶுத்தயே இதி ப்ரத்யக்ஷமா நாபிதேய: ॥

ஸம்வர்த்த: — ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம: । மஹாபாதகஸம்ஜ்ஞாநி பாதகாந்யுபபாதகம் ... மஹாபாதகி ஸம்ஸர்கிணோ மஹாபாதகிவத் ... மஹாபாதகிவத் ... ஸம்ஸர்கிணோ மஹாபாதகிவத் ... உபபாதகி ஸம்ஸர்கிணோ உபபாதகிவத் ।

ஹேமாத்ரி (மைசூர் ப்பதிப்பு) ௪0௭-ம்பக்கம், பிராயச்சித்தப் பிரமாணஞ் சொல்லும் பிரகரணம்.

ததா சோக்தம் பராஶரேண [illegible] ஸங்க்யாதயோஶ்ச ப்ராயஶ்சித்தம் [illegible] ஆபதி [illegible] கர்மஸு ॥

வ்யாஸ: । க்ருதே ஸம்பாஷ்ய பததி த்ரேதாயாம் ஸ்பர்ஶனேன து । த்வாபரே த்வன்னமாதாய கலௌ பததி கர்மணா ॥

ஸ்ம்ருதிகாரோऽப்யனக ।

ஸம்ஸர்கதோஷோ நைவஸ்யாத் பாதகிநாம் கலௌ ॥

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரே ॥

கலியுகே ஸம்ஸர்கதோஷோ நாஸ்தீத்யுக்தம் ॥

ஏவம் பஹுஸ்ம்ருதிபர்யாலோசநயா பதிதஸம்ஸர்கிணோ தோஷாபாவஸ்ய [illegible] ப்ராயஶ்சித்தம் [illegible] ॥

(ஸமாப்தம்)

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை-600090.

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை-600090.